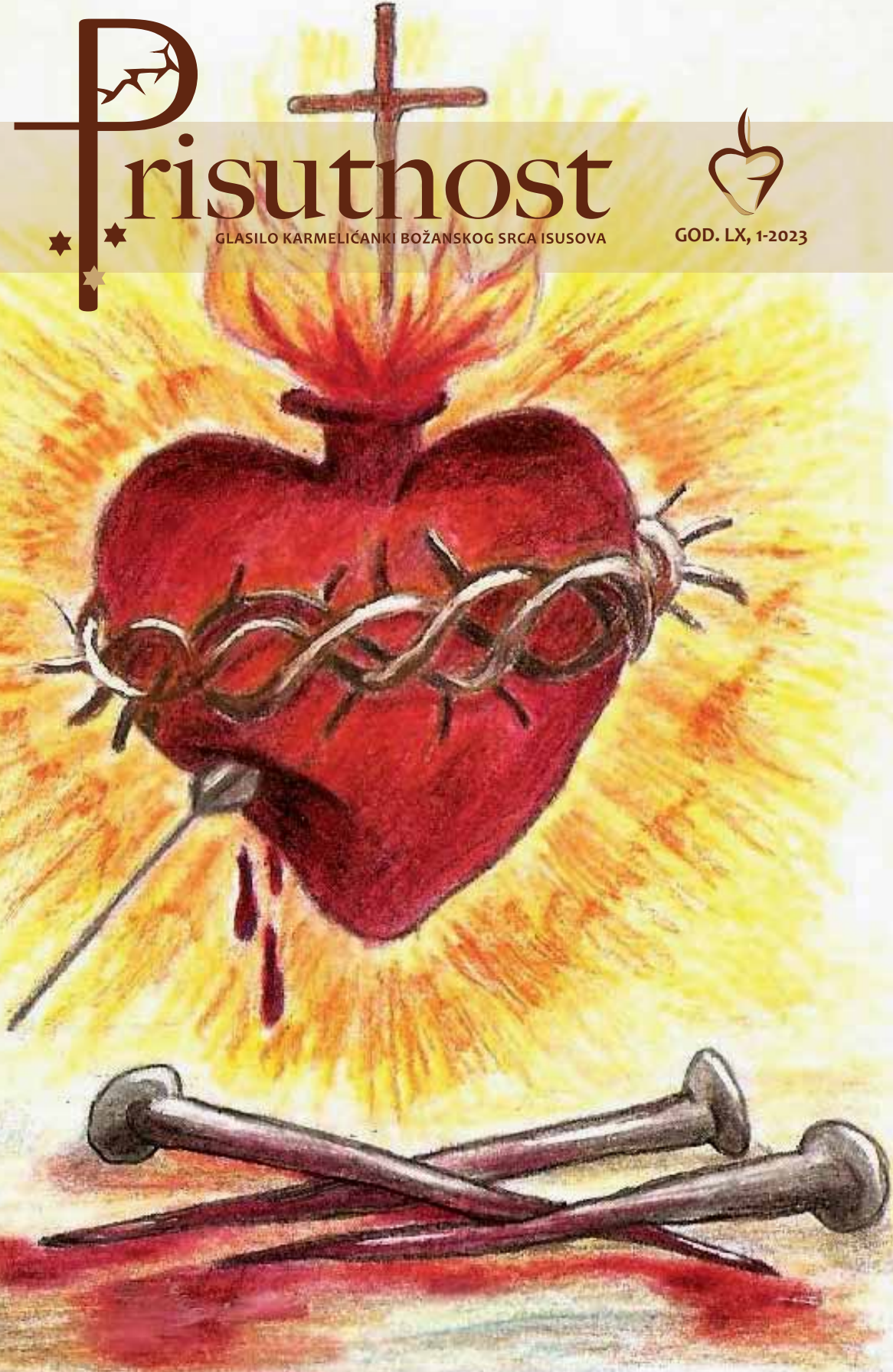

Prisutnost

GLASILO KARMELIČANKI BOŽANSKOG SRCA ISUSOVA

GOD. LX, 1-2023

Izdaje: Provincijalat Karmeličanki
Božanskog Srca Isusova

Leskovački brijeg 15
Hrvatski Leskovac

Odgovara: s. M. Andreja Petravić,
provincijalna poglavarica

Urednik: s. M. Lidija Vuksanović

Lektura: s. M. Lidija Vuksanović i
Martina Horvat

Naslovnica: s. Marija Veronika
od Kristova Križa

Oblikovanje i priprema:
Senka Blažeković

Tisak: Kopko

www.karmelbsi.hr

SADRŽAJ

UVODNIK	3
RIJEČ PROVINCIJALNE POGLAVARICE	4
ZAVJETI I JUBILEJI	6
Proslava Dana Družbe i jubileja sestara	6
Srebrni jubilej s. M. Danijele	10
Ulazak u postulatoru	11
SUSRETI I DOGAĐANJA.....	12
Milost blagdanskog slavlja	12
Dan zahvale u Hrvatskom Leskovcu	12
Blagdan Svijećnice u Mađarskoj.....	13
Slavlje Svetkovine sv. Josipa u Hr. Leskovcu .	14
Svetkovina Srca Isusova u Strmcu	15
Susreti sestara s privremenim zavjetima	16
CRKVA I MOLITVA	26
Miris ruže.....	26
BLAŽENICA	27
Snaga lokomotive	27
IZ NAŠIH ZAJEDNICA.....	28
Zahvala Majci Karli Mariji	28
Bibinje	29
Hrvatski Leskovac	35
Poredje.....	41
Punat.....	42
Slavonski Brod	46
Strmec.....	48
Zagreb.....	51
Mađarska	57
STVARALAŠTVO.....	59
DODATAK.....	61

Dragi čitatelji,

radujem se, vjerujem i vi, novom broju našega provincijskog glasila *Prisutnost*. Uvijek je lijepo oblikovati u cjelinu jednoga teksta ili časopisa bogatstvo događaja koji su ispunili naš dan, mjesec ili evo šest mjeseci našega zajedničkog hoda karmeličanki Božanskog Srca Isusova.

Ukupnost sadržaja *Prisutnosti* donosi trenutke Božjega zahvata u život naših pripravnica, sestara srednje i starije dobi, kao i naših slavljenica velikoga jubileja redovničkih zavjeta. Božji zahvat u pojedini život govori nam o Božjoj prisutnosti u našoj osobnoj povijesti i povijesti naše Hrvatske provincije. Uvijek iznova nas raduje taj zahvat i ta prisutnost, Njegova prisutnost.

U događajima koje ćete moći pročitati naziremo trenutke koje proživljava Ivan Krstitelj kako je zapisano u Iv 3,29 koje je u različitim prijevodima Biblije različito zapisano: „Ta se moja radost upravo ispunila” (KS, Zagreb 2019.) ili „Ovo je moje veselje sad doseglo vrhunac” (KS, Zagreb, 1996.). Zašto baš ovaj trenutak, redak iz Ivanova evanđelja? Dok razmišljamo o Ivanu Krstitelju koji odgovara Božjemu pozivu, ostvaruje svojim životom Božji naum, znamo da prolazi mnoge lijepe, ali i trpne, teške trenutke. Njegov je životni hod protkan počecima i završetkom kojim on sam izražava kako se osjeća: ispunjen je radošću, veselje mu je na vrhuncu. Zašto? Zato što u uzlaznoj putanji svojih dana prema vječnosti u kojoj će žeti plodove svojega rada prepoznaje Zaručnika, Onoga koji dolazi i kojemu on nije dostojan odriješiti obuću na nogama. U vrhuncu radosti svojega životnog poslanja prepoznaje Prisutnoga Boga u Isusu te mu prepušta sve svoje djelovanje; ne boji se za sebe, ne pita što će biti s njim... Ne, jednostavno se ispunja radošću jer dolazi Isus sa svojim učenicima. Dolaze nove generacije pozvanih u Karmel BSI kojima srcem ispunjenim radošću na vrhuncu svojega djelovanja prepuštam put služenja, predanja, djelovanja, blizine i prijateljevanja s Kristom Zaručnikom. Ivan i ja, Ivan i mi, trenutak i djelo koje svjedoče Božju prisutnost i koje otvaraju put pozvanima, učenicima koji tek uče – pripravnicama da nastave hod svjedočenja Prisutnoga ome svijetu po karizmi Karmela Božanskog Srca Isusova. Srca ispunjena Ivanovom radošću čestitamo jubilarkama vrhunce njihova posvećena života, njihovih 65 i 60 godina redovničkog života te molimo hrabrost onima koje su započele put da ih radost pripadanja Zaručniku uvijek ohrabruje na ustrajnom putu ispunjenja srca neprolaznom radošću.

Blagoslovljeni vam bili, dragi čitatelji, trenuci odmora duše i tijela u prisutnosti Boga koji nam daruje puninu svoje radosti!

s. M. Lidija od Duha Svetoga

Drage moje sestre,

kao i svi oni koji ćete rado prolistati stranice *Prisutnosti!*

Hvaljen Isus i Marija!

Mjeseci koji su za nama, kao i oni pred nama, prožeti su u Karmelu Božanskog Srca Isusova na osobiti način spomenom Jubileja 150. godina od rođenja sv. Male Terezije. Naše sestre i laici s kojima se susrećemo u svakodnevnim apostolatima potaknuti su da kroz ovu godinu posegnu za spisima Male, a za Crkvu tako velike svete i učiteljice.

Što nam to novoga, duši primamljivoga svetica može poručiti, napose ove godine?

Vjerujem da je mnogo toga u ovom užurbanom životnom ritmu potrebno ponovnog preispitivanja i na općem i osobnom duhovnom planu. Često se susrećemo s činjenicom da pobožni kršćani, pa i Bogu posvećene osobe, ne napreduju u unutarnjem životu. Nakon godina i godina prakticiranja vjere i dalje imaju slabosti i nesavršenosti kao i prije. Izgledaju zarobljeni. Osjećaju se obeshrabreni, mole se iz navike, više ne teže biti sveti. Vjeruju uz napor, ispunjavaju uz umor, a sve vezano uz Njega uzrokuje im dosadu. Vjera nema svoju puninu. S godinama su sve naučili napamet: toliko su to puta čuli, uvijek isto... Ako duhovno ne rastemo, negdje grijesimo! Naša Mala Svetica, napose u ovoj jubilarnoj godini, daje nam novo svjetlo na tom putu ponovnog izlaska iz rutina i približavanja sjedinjenju s Gospodinom. Dopustimo joj da nas svojim poticajnim životom izgrađuje na našim duhovnim bojama!

„U srcu Crkve bit ću ljubav”, uzviknula je Terezija tražeći smisao svojega života dok se ugrađivala kroz život u Karmelu u aktivan život Katoličke Crkve. Vjerujem da se svima nama ponekad nameće to isto pitanje: što bih mogao biti u Crkvi, gdje je moje mjesto?

Terezijino mjesto bila je *ljubav* koja se pretakala u konkretna djela ljubavi prema onima koji su je okruživali. Koliko li samo puta ljubavlju zovemo ono što ljubav nije! Ljubav ne poznaje ograničenja: ako drugoga želim pretvoriti u drugoga sebe, ne volim njega, nego sebe samoga. Tražiti sreću drugoga ne tražeći sreću za samoga sebe – to

je istinska ljubav, čak i kada me volja drugoga nimalo ne privlači. Privlači me sama činjenica da je to ono što želi osoba koju volim. I to je dovoljno. Želim joj dobro i želim je usrećiti.

Mala Terezija je to dobro znala. Istinski se radovala sreći drugoga. Voljela je sestre s kojima je živjela u samostanu radi njih samih, a ne radi svojeg sudionništva u toj sreći. Radovala se vidjevši da je osoba pokraj nje zadovoljna i sretna.

Neka istinska radost i sreća protka naše međusobne susrete, apostolate i životne situacije kako bismo svakodnevno mogli uskliknuti: „U srcu Crkve biti radost za druge!”

Vjerujem da ćete uočiti koliko istinske radosti postoji u Karmelu Božanskog Srca Isusova čitajući priloge naših dragih sestara Hrvatske provincije Karmelićanki Božanskog Srca Isusova.

s. M. Andreja od Milosrdnog Isusa

PROSLAVA DANA DRUŽBE I JUBILEJA SESTARA

Dan Družbe Karmelićanki Božanskog Srca Isusova proslavili smo u subotu 1. srpnja 2023. godine u provincijalnoj kući Hrvatske provincije u Samostanu sv. Josipa u Hrvatskom Leskovcu. Euharistijsko slavlje u 10.30 sati predslavio je požeški biskup mons. Antun Škvorčević, a u koncelebraciji su bili župnik iz Stona don Bernardo Pleše, župnik iz Hrasna don Neđo Krešić, biskupov tajnik vlč. Matej Siluković, župni vikari vlč. Mijo Matošević i vlč. Ivan Zovko i domaći župnik vlč. Dubravko Škrilin Hren koji je izrekao dobrodošlicu biskupu Škvorčeviću.

Svoju je sadržajno bogatu propovijed biskup Škvorčević započeo razmišljanjem kako život ocjenjujemo školskim ocjenama, a životu, zapravo, treba pristupiti nekim dubljim mjerilima koja nam daje Božja riječ i po kojoj trebamo provjeravati svoj život jer Božja riječ ima snagu pokrenuti nas, promijeniti nas, zahvatiti nas. Biskup je nastavio propovijed tumačeći pročitane tekstove te ih povezujući sa stvarnošću života nas samih, naših jubilarke. U prvom čitanju prorok stoji pred veličanstvenom činjenicom: „Ja postojim!” To je ono čemu se treba čuditi, diviti i zahvaljivati, istaknuo je biskup. Tumačeći poslanicu sv. Pavla i razmišljajući o uspjehu biskup je postavio pitanje jubilaricama i svima prisutnima: „Jeste li vi uspješni u životu? Jeste li uspjele? Kojim mjerilima mjerimo jesmo li uspjele? Usuđujemo li se sa sv. Pavlom mjeriti svoj uspjeh po svojim slabostima, po svojim patnjama i trpljenjima, po svojoj suobličnosti s trpljenjima Kristovim, s Njegovim patnjama, s Njegovom smrću suobličeni jer kako kaže sv. Pavao „Kad sam slab onda sam jak”, jer je i moj Gospodin bio najjači onda kada je bio slab.”

Biskup je potaknuo sudionike slavlja, napose sestre jubilarke, „neka se zajedno s tolikim svecima, prvenstveno sa sv. Terezijom Avilskom i sv. Ivanom od Križa, prepoznaju baš u križu Isusa Krista, u njegovu trpljenju koje je prilika, ne za konačnost, nego za vječnost. Podsjetio je na sv. Pavla koji rabi inačicu da želi dospjeti do uskrsnuća, ne kao da je uspio ostvariti neko svoje djelo, nego teži dospjeti do punine putem suobličnosti Isusovim patnjama sebedarja za nas dokraja. Biskup je upitao sestre jubilarke jesu li željele biti uspješne po ljudsku, ili na način sv. Pavla putem suobličnosti Kristovim patnjama dospjeti do pobjede uskrsnuća. Kazao je kako im želi čestitati na prihvaćanju Gospodinova poziva, i na nastojanju da u redovničkoj zajednici služeći Bogu i ljudima budu Isusove u patnjama i njegovu umiranju kako bi s njime dospjele do slave uskrsnuća.”

U ovom euharistijskom slavlju zahvalili smo Gospodinu za dar života naših sestara koje su proslavile 65 godina redovničkih zavjeta: s. M. Štefanija od Duha Svetoga i s. M. Irena od Žalosne Majke Božje kao i sestara koje su proslavile 60 godina redovničkih zavjeta: s. M. Paulina od sv. Male Terezije i s. M. Kalista od naše drage Gospe Karmelske. Zahvalili smo Gospodinu za redovnički poziv naših sestara, ustrajnost u svim kušnjama, rad na spasenju duša i sve-mu što su sestre ugradila u našu Družbu, Crkvu i domovinu. Preporučili smo Gospodinovu milosrđu i s. M. Julijanu od Presvetog oltarskog sakramenta koju je Gospodin pozvao k sebi 3. lipnja 2023. godine kako bi u nebu proslavi-

la svojih 60 godina redovničkih zavjeta. Svoje redovničke zavjete na godinu dana obnovile su s. Matea Elizabeta od Kraljice mira, s. Marija Paula od Presvetog Trojstva, s. M. Klara Agneza od Krista Jaganjca i s. Maristela od Presvete Duše Kristove.

U euharistijskom slavlju sudjelovale su sestre iz svih naših samostana, prijatelji i rodbina naših jubilarke. Sestre su animirale euharistijsko slavlje te ga obogatile ljepotom pjevanja. Nakon euharistijskog slavlja prigodnom čestitkom pjesmom Marijina hvalospjeva „Veliča duša moja Gospodina” i prigodne recitacije čestitali smo slavljenicama. Zajedništvo svećenika, sestara, jubilarke i njihove rodbine nastavljeno je kod obiteljskog stola.

Na sam Dan Družbe u Samostanu Majke dobroga savjeta na Poredju proslavili smo 65 godina redovničkih zavjeta s. M. Antonina od sv. Josipa i 60. godina redovničkih zavjeta s. M. Klara od Svete Obitelji. Euharistijsko slavlje u 17 sati predslavio je vlč. Danijel Dukić uz koncelebraciju vlč. Dragutina Šarca. Sestre iz naših zajednica i rodbina slavljenica svojom su prisutnošću, molitvom i animiranjem liturgije sudjelovale u euharistijskom slavlju te doprinijele ljepoti slavlja.

Dragim našim jubilaricama od srca hvala za sve što su ugradile u našu Družbu riječima drage nam i prigodne pjesme:

Evo nam danas lijepi danak osvanuo je, jubilej naše sestre slave, veselimo se!

Pohitimo, požurimo, čestitajmo mi, skupa s njima zahvalimo višnjem Bogu svi!

Danas vam sestre želimo mi reći hvala svoj,
Za sve što učiniste Družbi našoj karmelskoj.

Svesilni Bože, svečarice blagoslovi Ti, daj da im radost u životu budeš samo Ti. ♡

SREBRNI JUBILEJ S. M. DANIJELE

Uoči sv. Josipa 18. ožujka 2023. na Poredju, po želji s. M. Danijele proslavili smo njezin srebreni jubilej u intimnosti i krugu obitelji roditelja i brata, obiteljskom zajedništvu sestara iz obližnjih samostana te naše kućne zajednice.

Sveto misno slavlje predslavio je vlč. Ivan Dodlek uz koncelebraciju o. Dominika Magdalenića, OCD, fra Franju Jurineca, vlč. Damira Ivanjeka i vlč. Dragutina Šarca.

Predslavitelj vlč. Ivan osvrnuo se na evanđelje u svojoj propovijedi koje je bilo o farizeju i cariniku te ih je usporedio. Farizej je bio nezahvalan i stavljao sebe u središte, dok je carinik ponizan i stavlja Boga u središte. Istaknuo je da mi danas slavimo poniznost jer, kada slavi-

mo obljetnice, mi se ugledamo na poniznost i zahvaljujemo Bogu na 25 godina ponizne vjere, ali i bez istinskog kajanja ne možemo reći: „Hvala”. Velečasni je dao s. M. Danijeli i program za sljedećih 25 godina koji je uzео iz prvog čitanja Poslanice Kološanima: „Zaodjeni se u dobrotivost, milosrdnost, blagost, poniznost i strpljivost”, dodajući: Nije li to najljepša čestitka koju čovjek može dobiti na bilo koju obljetnicu?

Nakon svete mise okupili smo se oko obiteljskog stola, svi zajedno, da i zajedničkim obrokom još jednom kažemo: „Hvala Bogu i s. M. Danijeli za 25 godina vjernosti“. Draga sestro, hvala i neka te i dalje prati Božji blagoslov i zagovor Majke Božje Marije! ♡

s. Ana Marija

ULAZAK U POSTULATURU

U nedjelju uoči slavlja svetkovine Svetog Josipa, 19. ožujka, naša je redovnička zajednica obdarena novom postulanticom.

Pod okriljem svetog Josipa koji je imao značajnu ulogu u razlučivanju njezina poziva i konačnoj odluci o ulasku u naš Karmel Božanskog Srca Isusova, Klara Zeba je radosna i otvorena srca zakoračila u postulat. Obred ulaska odvio se u redovničkoj zajednici u zajedništvu sa sestrama, među kojima su uz s. M. Andreju, provincijalnu poglavaricu, bile i s. M. Anita i s. Marijana, članice provincijalnoga vijeća. Njezin korak dalje u redovničkoj formaciji sestre su popratile pjesmom i molitvom.

Neka je u njezinu daljnjem hodu s Gospodinom prati Božji blagoslov, zaštita naše nebeske Majke Marije i očinska ljubav svetog Josipa, kako bi zagledana u Božansko Srce našeg Zaručnika Isusa rasla u ljubavi i milosti do sjedinjenja s Njime. ♡

Lucija Vrdoljak, postulantica

MILOST BLAGDANSKOG SLAVLJA

U proteklih smo pola godine živjeli svoju svakodnevicu obogaćenu danima koje u našoj Družbi slavimo na poseban način kao vlastite blagdane, ali i kao blagdane cijele naše Crkve. U svim našim samostanima proslavljeni su svečano a iz pojedinih smo dobili izvješća ili fotografije o proslavi Dana zahvale, Svijećnice, svetkovine sv. Josipa i svetkovine Srca Isusova. Čitajmo o njima kao da promatramo mozaik primljenih milosti u našoj provinciji.

DAN ZAHVALE U HRVATSKOM LESKOVCU

Osnovna definicija zahvalnosti glasi: „Zahvalnost je pozitivan osjećaj ili stav kao odgovor na iskazanu dobrobit.“ Ako se na iskazanu ljudsku dobrotu u čovjeku javlja tako plemenit osjećaj, koliko li se više u čovjeku javlja stav zahvalnosti za sve ono što svakodnevno prima od Gospodina. Zahvalnost je Božji dar upisan u naša srca i ona traži načine kako da se izrazi i objavi onome od koga se nešto prima.

U našoj smo Družbi blagoslovljeni Danom zahvale, blagdanom kojim zahvaljujemo za Božju dobrotu prema našoj blaženoj Majci Mariji Tereziji od sv. Josipa i našoj Družbi, ali i svakoj od nas ponaosob. Ove smo godine u Hrvatskom Leskovcu proslavili Dan zahvale svečanom svetom misom koju je predvodio vlč. Mijo Matošević, supsidijar u Župi svetog Ivana Nepomuka (Lučko-Stupnik).

U propovijedi je istaknuo važnost zahvalnosti Bogu za dobivene milosti. Pročitao je ulomak iz autobiografije naše blaženice „Djelo Božje“. Na taj nam je način, tijekom propovijedi, progovorila i sama Blaženica.

Tijekom prijepodneva imali smo zajedničku pobožnost gdje smo kao zajednica zahvaljivali Bogu, ali smo također imale priliku napisati blagoslove koje smo primile i za koje smo posebno zahvalne i staviti ih u kutiju smještenu u podnožju kipa naše blažene Majke.

Poslije podne smo u klanjanju pred Presvetim oltarskim sakramentom imale priliku u osobnom susretu s Isusom, i zahvaljivati i moliti Gospodina za nove milosti i blagoslove, kako za Družbu, tako i za nas osobno.

Za vrijeme večernje rekreacije kratkim multimedijalnim prikazom, sestre su prikazale sam događaj primitka odobrenja naše Družbe koji smo primile od kardinala Parocchija, te njegovu važnost u samom trenutku primitka i za nas danas.

Molimo od Gospodina da očuva naša srca kako nikad ne bismo izgubile sposobnost divljenja i zahvaljivanja za Njegova djela i blagoslove, ali i dobrotu naših susestara.

s. M. Viktorija

BLAGDAN SVIJEĆNICE U MAĐARSKOJ

Uoči Dana posvećenoga života okupili smo se u crkvi sv. Franje kako bismo zajedno proslavili ovaj velik dan za sve osobe koji su se Bogu izbližega posvetili po zavjetima. Crkva je jako velika i vrlo lijepa te je bila puna ne samo redovnika, redovnica i njihovih pripravnika, nego i laika koji su toga dana došli na sv. misu da zajedno s posvećenima proslave Svijećnicu. Prije same sv. mise bila je pjevana Večernja molitva Časoslova. Zatim je bila sv. misa koja je započela s blagoslovom svijeća. Naime, prije početka sv. mise sve Bogu posvećene osobe su dobile jednu svijeću koju smo upaljenu držali u rukama, te smo nakon blagoslova svijeća i uvodne procesije ministranata, redovnika, svećenika i nuncija u Mađarskoj, u procesiji išli i na predviđeno mjesto stavili naše upaljene svijeće, koje su gorjele za vrijeme cijele sv. mise. To je vrlo duboka i značajna simbolika koja predstavlja svaku Bogu posvećenu osobu – žrtvu paljenicu koja je svoj život potpuno posvetila Bogu i Crkvi.

Svečano euharistijsko slavlje predslavio je nuncij u Mađarskoj, mons. Michael Wallace Banach u prisutnosti mnogih svećenika redovnika, bogoslova i ministranata. Bilo je vrlo lijepo i skladno organizirano. Nuncij je u svojoj propovijedi istaknuo važnost prisutnosti Bogu posvećenih osoba koje su kao svjetlo u

ovome današnjem svijetu. Nakon sv. mise svi smo otišli u franjevački samostan, gdje je bila pripremljena svečana večera. Cijeli ovaj program i večeru je organizirala UNIJA viših redovničkih poglavara i poglavarica.

Na sam blagdan Svijećnice, bile smo pozvane u Baziliku sv. Majke Terezije u Budimpeštu, da tamo s još jednom redovničkom zajednicom proslavimo dan Bogu posvećenih osoba. Bazilika je ogromna i veličanstvena, predivna i prekrasna i još k tome posvećena sv. Tereziji Avilskoj. Euharistijsko slavlje koje je bilo na visini predslavio je mons. Zoltan Horvath, župnik. Uz samu baziliku je i muzička škola koja surađuje sa župnikom i doprinose svojim umijećem i raznim talentima pjevanja i sviranja obogaćujući samu liturgiju u raznim prigodama. Tako su i ovoga puta uzveličali svojim pjevanjem blagdan Bogu posvećenih osoba. Uz odrasle pjevali su i djeca te svojim nježnim i predivnim anđeoskim glasovima sudjelovala u liturgiji, a bila su odjevena u bijele haljine na kojima su imala velike škapulare. Ako na zemlji može biti liturgija tako veličanstvena, možemo si samo zamisliti kako će tek biti na nebu.

Naša s. M. Erzsébeth je pročitala prvo Čitanje, dok se psalam u cijelosti pjevao. Propovijedao je jedan redovnik koji je

isto tako bio pozvan na proslavu Dana Posvećenoga života p. Wettstein Józsefpiarist (sp). U propovijedi je istaknuo povijest svoga poziva.

S još jednom sestrom iz druge redovničke zajednice naša s. Marija Mihaela je nosila prinos darova.

Zahvaljujemo Bogu za dar Posvećenoga života jer se upravo u nas zagledao i jer se Njegov Očinski pogled pun ljubavi i milordža zaustavio na nama. ♡

s. Marija Mihaela od sv. Ilije

SLAVLJE SVETKOVINE SVETOG JOSIPA U HRVATSKOM LESKOVCU

U Hrvatskom Leskovcu i ove smo godine proslavili blagdan našeg vjernog oca, zaštitnika i pomoćnika u svim nevoljama – svetog Josipa.

Svetkovini je prethodila trodnevica – pobožnost svetom Josipu i sveta misa. Prvoga dana trodnevica svetom misu slavio je vlč. Jerko Valković, profesor na Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Drugoga dana trodnevica predslavitelj je bio vlč. Ivan Vujević, župni vikar u Župi Uznesenja BDM u Stenjevcu. Trećega dana svetom misu je slavio vlč. Kristijan Tušek, povjerenik za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije. Sva trojica predslavitelja nadahnutim su nas propovijedima pripravila za svetkovinu.

Svetkovina svetog Josipa bila je za cijelu zajednicu prožeta radošću i svećanošću. Dan je bio obogaćen svećanim pjevanjem časoslova, molitvama svetom Josipu i rekreacijama u sestriškom zajedništvu. Svećanu svetom misu predslavio je vlč. Kristijan Tušek. Pjevanje su animirali članovi Vokalno-instrumentalnog ansambla *MITamburica* iz Hrvatskog Leskovca.

Donosimo ovdje dio propovijedi vlč. Kristijana Tuška:

„Navikli smo svetog Josipa smatrati čovjekom bez riječi, čovjekom, svecem koji ne govori ništa, a usuđujem se reći da mu je to nepravredno nametnuto iz razloga što Evanđelje ne donosi zapisanu nijednu njegovu riječ. Međutim, duboko samuvjeren da je zaista bio čovjek od riječi i dobre riječi. No, ako je ista bio, bio je čovjek koji u srcu nosi riječ Božju izgovorenu njegovu narodu, narodu Izraelskom; čovjek koji u srcu nosi spomen na tu riječ, ali ju je i doživljavao živom. Josip je zaživio Božje obećanje da će Bog uvijek biti blizu svojim. Josip je u srcu to pouzdanje nosio do kraja.

Zato danas stoji pred nama prvo kao uzor vjernika, a onda ga tu mogu štovati i očevi kao uzor očinstva, obitelji kao uzor obiteljskog zajedništva i života. Itakako ga tu može pronaći svatko od nas u svom zvanju, poslanju i staležu. (...)

Josip je u srcu nosio duboku vjeru i povjerenje u Božju providnost. (...) Josip poručuje: Bog brine, Bog ne zaboravlja. Neka nas sveti Josip danas nauči kako biti ljudi Providnosti, ljudi mirne nutrine ako smo na Božjoj strani i ako smo s Njime. Dao Bog da i večeras po zagovoru svetoga Josipa u nama raste želja za nasljedovanjem svetih, da bude sve čvršća i iskrenija, da želimo biti Božji, da želimo biti sveti, da želimo biti ljudi uvjereni u Božju Providnost. Bog brine! Bog svoje ne zaboravlja pa da onda iz toga budemo i čuvari zajedništva i čuvari dobra glasa drugoga, ljudi dobre i lijepe, Božje riječi. Na koncu konca, zaista svetosti života. Sveti Josipe, čuvaru nazaretske obitelji, primjere i uzore takvoga života, moli za nas i isprosi nam

da i sami po tvome zagovoru takvi postanemo. Amen.

Zahvaljujemo sestrama iz drugih zajednica koje su s nama podijelile radost ovog lijepog slavlja! Neka nas sveti Josip uči biti ljudima dobre riječi u vjernosti jedinoj Očevoj Riječi izgovorenoj u vječnoj tišini. Neka nas na putu ljubavi i predanja Gospodinu prati zagovor svetog Oca Josipa! ♡

s. M. Viktorija

SVETKOVINA SRCA ISUSOVA U STRMCU

U kapelici samostana Presvetog Srca Isusova u Strmcu održana je trodnevica uoči svetkovine Srca Isusova. Svake su se večeri okupljali karmelski laici, simpatizeri karmelske duhovnosti, sestre iz obližnjih naših samostana i župljani koji su sa sestrama sudjelovali u pobožnosti Srcu Isusovu, a nakon toga svetom misi. Ujedno su tijekom sva tri dana trodnevica, kao i na samu svetkovinu, imali prigodu za ispovijed.

Svetu misu je prvi dan trodnevica predslavio vlč. Denis Barić, docent na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Drugi dan trodnevica svetom misu predslavio je p. Ivan Ralušić, misionar Krvi Kristove (CPPS). Posljednje večeri pripreve za svetkovinu, misno slavlje predslavio je vlč. Dubravko Škrilin Hren, župnik Župe sv. Ivana Nepomuka iz Stupnika Lučko.

Svečano misno slavlje na svetkovinu Srca Isusova predslavio je vlč. Kristijan Tušek, povjerenik za pastora mladih Zagrebačke nadbiskupije. Pjevanjem i sviranjem sestre su animirale liturgiju sve ove dane.

Ljubljeno, čašćeno i slavljeno Božansko Srce Isusovo izlilo je u obilju dragocjene milosti posvećenja i razasulo goruće plamenove svoje božanske ljubavi nna sve prisutne. *s. M. Anita*

SUSRETI SESTARA S PRIVREMENIM ZAVJETIMA

ZAJEDNIŠTVO U ŽIVOTU SV. MALE TEREZIJE

Mjesečni susret juniorki Hrvatske provincije Karmelićanki BSI održao se u Hrvatskom Leskovcu u četvrtak, 5. siječnja 2023. god. Budući da je 2. siječnja otvorena godina sv. Male Terezije, s. M. Anita, voditeljica sestara juniorki, imala je predavanje o Zajedništvu u životu sv. Male Terezije. Sv. Mala Terezija u svojoj autobiografiji „Povijest jedne duše“ iznosi milosti koje joj je Bog udijelio od ranog djetinjstva. Ona je živjela i rasla u obitelji koja ju je poticala na rast u svetosti, ali ona se nije rodila sveta, već je bila po naravi tvrdoglava i preosjetljiva, kako piše njezina majka. Na Badnjak 1886. sv. Mala Terezija dobiva tzv. božićnu milost. Ona se mijenja, nije više

osjetljiva. To je čas samospoznaje. Spoznaja i obraćenje ne događaju se odjedanput. To je proces. I kod sv. Pavla je obraćenje nije bilo samo jedan trenutak, već je trajalo duže. Nakon samospoznaje potrebna je snažna odlučnost volje i rad na obraćenju kroz ljubav.

Svatko, kad uđe u jednu zajednicu, treba prihvatiti tu zajednicu, to jest svaku osobu. Realnost je da svaka osoba u sebi nosi i svjetlo i tamu. Sv. Maloj Tereziji zajednica je pomogla da prihvati i otkrije sebe i misterij praštanja. Terezija se ne boji reći istinu u pravo vrijeme, ali s ljubavlju. Voljeti svaku sestru i praštati u zajednici nije lako. Ona ima neprestanu potrebu rasti u ljubavi.

„Savršena ljubav se sastoji u tome da podnosimo pogreške drugih, da se ne čudimo njihovim slabostima, da se izgrađujemo najmanjim djelima kreposti koje u njima vidim“. (Rukopis C) Sestre su pročitale primjere kako je Terezija u svojoj zajednici širila ljubav, a koje je zapisala u svojoj autobiografiji. Važan je intenzitet ljubavi u duši, a istinska pokora se sastoji u pobjeđivanju sebe. Tu nam je sv. Terezija uzor za nasljedovanje. Ona je znala pobjeći kad je uvidjela da će izgubiti bitku. Ona bi se u svakodnevnom životu, kad bi koja sestra nešto pogriješila, sjetila pozitivnih strana te sestre. Terezija želi biti sretna i usrećivati druge, pa se i prema neugodnim ljudima odnosila nježno.

Nakon izlaganja s. Anite o sv. Maloj Tereziji, sestre su podijelile svoja iskustva o zajedničkom životu u svojim redovničkim zajednicama.

Budući da je u to vrijeme bila misa i sprovod pok. pape Benedikta XVI. u Rimu, sestre juniorke pridružile su se zajednici sestara u Hrvatskom Leskovcu u praćenju sv. mise koju je predslavio papa Franjo.

Nakon ručka bila je prigoda za osobnu molitvu, kao i za osobni razgovor sa s. M. Anitom. U popodnevnom satima sestre predvođene s. M. Andrejom i s. M. Anitom krenule su na mali izlet na imanje obitelji Salaj u Čazmi. Još je bilo božićno vrijeme pa su sestre mogle vidjeti jaslice, Božji grob i razne figure osvjetljene raznobojnim lampicama. Na kraju obilaska svijetlećeg imanja s. M. Andreja je sestre počastila ponudnim domaćim jelima na imanju Salaj. Riječi Sv. Male Terezije, druženje i susreti sa sestrama obilježile su susret koji je jedna oaza za daljnji rast u zajedništvu u svojoj zajednici.

s. Marija Paula

MALI PUT U ŽIVOT

Susret juniorki održao se u Hrvatskom Leskovcu na blagdan Gospe Lurdске 2. veljače 2023. Susret je započeo predavanjem o. Mate Miloša, OCD. Govorio je o sv. Maloj Tereziji kao naučiteljici Crkve. Njezin mali put, nauka duhovnog djetinjstva, „slatko djelovanje ljubavi Božje“ privlači mnoge duše da je nasljeduju. Ona sipa ruže na mnoš-

tvo duša, ali izbrala je mali, uski put koji vodi do Kraljevstva Božjega, a to je put križa. Predavač je istaknuo mnoge karakteristike malog puta, koji je otvoren svim ljudima. Život Male Terezije je prožet ljubavlju i predanjem, ali Isus se znao sakriti. Ona je znala upaliti tri svjetiljke: vjeru, ufanje i ljubavi. Na kraju je o. Mato istaknuo cilj koji je imala sveta

naučiteljica a to je svetost. Njegovo izlaganje bio je poticaj da nasljedujemo mali put sv. Male Terezije na putu savršenosti.

U poslijepodnevnom satima posjetili smo franjevačku crkvu u Dubravi i pomolili se ispred Gospine špilje koja je ispred same crkve. Nakon toga zaputili smo se u remetski perivoj gdje smo se pomolili uz otajstva svete krunice.

Budući da je blagdan Gospe Lurdske dan bolesnika, u večernjim satima posjetile smo naše bolesne sestre na Vrhovcu i bile s njima na večernjoj rekreaciji. ♡

s. Marija Paula

KORIZMENI SUSRET

Mjesečni susret juniorki održao se 1. travnja 2023. u Hrvatskome Leskovcu. Budući da idemo ususret Cvjetnici i Velikome tjednu, darovani nam je susret omogućio da s većom jasnoćom pogleda zaronimo u dubine vlastitih duša. U tome nam je pomogla predavačica prof. Sanda Smoljo Dobrovoljski s temom susreta „Živjeti integriranu osobnost u zajednici“. Na početku izlaganja predavačica je objasnila što to u konkretnom životu znači biti integrirana osobnost. Integracija bi značila sposobnost osobe da trenutačna vlastita proživljavanja određene faze života može skladno uklopiti u vlastito zvanje odnosno poslanje kojem se odazvala. Drugim riječima, možemo se pitati kako vlastita proživljavanja uspijevam uklopiti u identitet i karizmu Karmelićanke Božanskog Srca Isusova?

U popodnevnom dijelu susreta imali smo radionicu s predavačicom kao i mogućnost za osobni razgovor. Susret nam je omogućio mnoge uvide i spoznaje koje nam pomažu rasti do uzrasta punine mjere Kristove. Ovom prilikom želimo se zahvaliti s. M. Andreji, s. M. Đurđici, kao i svim poglavaricama koje su nam omogućile vrijeme za susret ovakvog karaktera. Zahvaljujemo se i našoj predavačici prof. Sandi Smoljo Dobrovoljski na otvorenosti, vremenu i svim bogatim sadržajima koje je s nama podijelila. I uz sve rečeno postoji jedna misao o kojoj možemo promišljati a kaže otprilike ovako: „Naša je osobnost Božji dar nama, a što ćemo mi s njom učiniti naš je dar Bogu“. U tome duhu budimo jedni drugima istinski darovi Božji. ♡

s. Maristela

REDOVNIČKO ZAJEDNIŠTVO

Susret sestara s prvim zavjetima koji je u organizaciji Povjerenstva Hrvatske redovničke konferencije za početnu formaciju započeo u petak, 28. travnja u Đakovu, završen je u nedjelju 30. travnja. Pod vodstvom o. Srećka Rimca OCD, sedamdesetak sestara s prvim zavjetima iz svih redovničkih zajednica u Hrvatskoj te u Bosni i Hercegovini razmišljalo je o temi „Sequela Christi: redovnički zavjeti“.

U subotu, 29. travnja, sudionice susreta posjetile su Srijemsku biskupiju. U Srijemskoj Mitrovici su u katedrali sv. Dimitrija sudjelovale u euharistijskom slavlju koje je predvodio generalni vikar Srijemske biskupije, preč. Josip Ivešić. Sestre su imale prigodu pobliže upoznati život mučenika iz prvih kršćanskih stoljeća i nadahnjivati se na njihovu življenju vjernosti Gospodinu – pa i cijenu života. U obilasku grada u organizaciji domaćeg župnika mons. Eduarda Španovića, osobit dojam ostavilo je razgledavanje tzv. Carske palate pod stručnim vodstvom.

Na nedjelju Dobroga Pastira, 30. travnja, sestre su na euharistijskom slavlju u đakovačkoj katedrali svjedočile o duhovnom pozivu. Nakon posljednjeg razmatranja o zavjetu poslušnosti, Milosrdne sestre sv. Križa kratko su prikazale povijest svoje Družbe i apostolat kojim se sestre bave u današnje vrijeme. Nakon zajedničkog ručka, sudionice susreta uputile su se svojim zajednicama. ♡

Preuzeto: <https://www.redovnistvo.hr/vijesti-hkvrpp/novosti/povjerenstvo-za-pocetnu-formaciju-redovnika-i-redovnica4>

STUDIJSKO-REKREATIVNI DAN REDOVNIČKIH PRIPRAVNICA

U organizaciji Povjerenstva za početnu redovničku formaciju 11. svibnja 2023. godine i ove je godine održan studijsko-rekreativni izlet. Skupina od tridesetak redovničkih pripravnica, zajedno sa svojim odgojiteljicama te dvojicom svećenika: p. Ivicom Musom, SJ, i p. Stjepanom Horvatom, CPPS, u ranim se jutarnjim satima uputila prema Sloveniji.

Prvo je odredište bio kartuzijanski samostan u Pleterju. Primivši nas u duhu bratskog zajedništva, prior samostana, p. Frančišek, približio nam je način života

onih od nas koji su pozvani na još radikalniji način prionuti uz Krista po intenzivnijoj samoći, šutnji i odijeljenosti od svijeta. Imali smo priliku pogledati i kratak dokumentarni film koji sažima povijest kartuzijanskog reda, prikazuje svakodnevni život monaha te njihovu prisutnost danas u svijetu. Živeći svoje geslo: „Križ stoji dok se svijet vrti“, svojim životom potpuno posvećenim kontemplaciji i razvijanju Božjeg života primljenog na krštenju „udaljeni od svijeta, a združeni sa svima“, kartuzijanci „stoje pred živim Bogom u ime svijeta“ (Pravilo sv. Brune) te svijetu previše zapletenom u zemaljske stvarnosti svjedoče da su nebeska dobra nazočna već na ovom svijetu i da izvan života u Bogu sve druge stvarnosti gube svoj smisao. Zahvalni na lijepom iskustvu i susretu s ocem priorom, krenuli smo prema našem sljedećem odredištu, slovenskom nacionalnom svetištu Marije Pomoćnice u Brezju. Stigavši u svetište, slavili smo sv. misu u kojoj smo pred Gospodina stavili sve svoje nakane, želje i potrebe, sve životne situacije i okolnosti u kojima se nalazimo moleći Ga da Mu poput Marije vjerno služimo obnavljajući svakodnevno svoj „Da!“, svoje cjelovito predanje Njegovoj volji.

Nakon svete mise okupili smo se pod šatorom u vanjskom predjelu svetišta kako bismo se i tjelesno okrijepili i zajedno podružili. Poslije ručka zadržali smo se još u osobnoj molitvi i pobožnosti, a onda se, potpuno povjereni rukama Nebeske Majke, uputili prema Bledu – rekreativnom dijelu našega izleta. Posjetili smo srednjovjekovni bledski dvorac, najstariji u Sloveniji. S dvorca, koji se nalazi na litici visokoj 130 m, pruža se prekrasan pogled na Bledsko jezero, koje okružuje dvorac, otočić s crkvicom, cijeli okolni kraj i snježne alpske vrhove u daljini. Imali smo priliku posjetiti i muzej u dvorcu.

Na kraju izleta, dobrotom HRK-a, počastili smo se bledskim kremšnitama, nezaobilaznom značajkom toga mjesta. Zahvalni Povjerenstvu za početnu redovničku formaciju, svima koji su sudjelovali u organizaciji izleta, osobito našoj s. Marini, te p. Ivici Musi koji je svojim sveobuhvatnim znanjem i iskustvom uz mnoštvo anegdota i viceva obogatio cijeli put i pomogao nam približiti slovensku povijest i kulturu, nosimo ovaj dan u lijepoj uspomeni i sjećanju. ♡

s. Marta i s. Eliza Marija

PROJEKT – „FORMACIJA ANIMATORA“

U kontekstu izazova apostolata u konkretnom radu s laicima, djecom i mladima ove je godine na poticaj s. M. Andreje u našoj provinciji započeo jedan projekt s prvom generacijom sestara, a to je sudjelovanje na programu Formacije animatora koji se već godinama održava u svim biskupijama u Hrvatskoj i namijenjen je prvenstveno mladima. Kroz taj program godinama prolaze i brojni pastoralni djelatnici – vjeroučitelji, svećenici i redovnice pa je zbog tog odlučeno da se program ostvari i u našoj provinciji u kontekstu bolje međusobne komunikacije, suradnje s drugima te kao produbljivanje i bolje življenje svojeg identiteta – kako onog antropološkog dijela, tako i onog duhovnog te redovničkog dijela što su osnovni elementi kojih čovjek treba biti svjestan i na kojima treba uvijek raditi u svojem životu.

Taj isti program prilagođen potrebama i stvarnostima sestara ove godine prolazi prvih osam sestara naše provincije. Formacija se sastoji od dva dijela. Prvi dio su dva intenzivna formativna vikenda gdje se obrađuju tri velike cjeline – identitet, mjesto i pripadnost u skupini te konkretne vještine za rad u skupini. Drugi dio je posve praktičan – zajedničko planiranje, izvođenje i vrednovanje oratorija u Puntu i Karmelijade. Praksa nužno ne mora biti ista i ona se utvrđuje prema potrebama i mogućnostima sestara, ali praksa je jako važna kako ne bismo ostali samo na teoriji i riječima, nego kako bismo primljeno stavili i u

konkretnu stvarnost te kako bismo vidjeli gdje smo i kako funkcioniramo kao pojedinci i kao skupina primjenjujući nova stečena znanja i vještine, a to se utvrđuje na kraju svake faze kroz zajedničko vrednovanje koje je obavezan i jako važan dio ovog procesa.

Jedan se vikend u travnju poklopilo da je formacija animatora za nas, sestre, ali i za mlade Zagrebačke nadbiskupije bila na istom mjestu (u Hrvatskom Leskovcu) pa smo jedan dio programa prošli kao sudionici s mladim animatorima što je bilo sestrama jako pozitivno iskustvo – vidjeti kako mladi uče i surađuju te dijeliti s njima svoja iskustva.

Vjerujem da nitko nije znao što ga čeka na ovoj Formaciji i svjesna sam da

nijednoj sestri nije bilo lako uskladiti svoje dužnosti, ali vjerujem da se isplatio i koliko ja osobno vidim, najveći plodovi naših susreta i puta formacije animatora koji prolazimo i koji su se počeli nazirati su bolje međusobno upoznavanje i razumijevanje naših različitih načina (ne)funkcioniranja, otkrivanje darova za koje nismo ni znale da imamo, podrška jedna drugoj (osjetiti podršku važno je svakoj pojedinoj) te bolja i jasnija kako suradnja, tako i organizacija nas, sestara u konkretnim zadacima u apostolatu.

Zahvalna sam Bogu na otvorenosti srca svake sestre za Boga i duše. ♡

s. Marija Dijana

HODOČAŠĆE U SVETIŠTA FRANCUSKE

„Divan je Bog u svetima svojim!“

Sestra Katarina je odlučila organizirati hodočašće za odgojitelje, djelatnike i roditelje dječjih vrtića Svete Male Terezije te štovatelje svete Terezije od Djeteta Isusa i Svetoga lica jer je 2023. godina jubilara godina za cijeli Karmel. Naime, slavi se 150 godina od rođenja svete Male Terezije te se raznim aktivnostima u našim dječjim vrtićima djeca i roditelji nastoje upoznati sa životom i duhovnošću svete Male Terezije. U suradnji s turističkom agencijom *Smisao života* koju vodi gosp. Mijo Rak, organizirano je četverodnevno hodočašće u Francusku čiji je glavni cilj bio posjet Lisieuxu, gdje je u klauzurnom Karmelu svoj život ugradila sveta Mala Terezija, no kako je Francuska bogata svecima i prekrasnim svetištima, odlučilo se također posjetiti

i njih i obogatiti se duhovnim blagom svetosti još devetero svetaca. Tako je odlučeno da će hodočašće obuhvatiti sljedeća mjesta: Ars, Pariz, Lisieux, Nevers te Paray le Monial.

Grupa od 46 hodočasnika okupila se 7. lipnja 2023. u našem samostanu u Hrvatskom Leskovcu gdje je u 19.30 započeo molitveni predprogram prije samoga hodočašća. Svi sudionici hodočašća imali su priliku ispovjediti se kako bi čista srca mogli primati milosti na ovome hodočašću. Sestra Katarina je pozdravila hodočasnike i uvela ih u program hodočašća. Svaki sudionik je dobio vrećicu u kojoj su se nalazili: brošura o mjestima i svecima koje ćemo pohoditi s poticajnim pitanjima za daljnje promišljanje i praktičnu pri-

mjenu onoga što smo o svecu naučili u našem životu, nekoliko slatkiša, krunica sv. Male Terezije, molitve sv. Maloj Tereziji i svetom Vinku Paulskom, blok i kemijska olovka te kuverta s brojem na njoj i praznim papirićima. Zamolila je hodočasnike da mole za osobu koja se nalazi pod tim brojem te da joj nakon svakog posjeta nekom svetištu napišu poticajnu molitvu ili misao, a tek će se na kraju hodočašća otkriti za kojeg sudionika je koja osoba molila. Gospodin Mijo je svojim zanimljivim, duhovitim i poučnim pripovijedanjem obogatio sve raznim zanimljivostima i povijesnim podacima o Francuskoj.

U 20 sati autobus je krenuo iz Hrvatskog Leskovca prema prvom odredištu – Arsu, mjestu svetačkoga djelovanja te smrti sv. Ivana Marije Vianneya, poznatog kao arški župnik. Put od 1100 km vodio je hodočasnike preko Slovenije i sjevernog dijela Italije do Francuske. Krajolik i pogled na alpske vrhove, zelene pašnjake i šume doprinijeli su ljepoti hodočašća i putovanja. U Ars su hodočasnici stigli 8. lipnja na blagdan Tijelova u poslijepodnevnom satima.

Prvo odredište bilo je bazilika u kojoj se nalazi neraspadnuto tijelo sv. Ivana Marije Vianneya gdje su slavili svetu misu. Duhovni voditelj hodočašća bio je o. Srećko Rimac, OCD, koji je svakoga dana slavio misu s propovijedi te je mnogim nagovorima približio hodočascima pojedinog sveca i njegovu duhovnost. Idućeg dana, 9. lipnja, hodočasnici su se zaputili prema Parizu. Pariz je za sve bio veliko oduševljenje zbog mno-

gobrojnih svojih znamenitosti o kojima je puno gosp. Mijo govorio, no posebnu duhovnu radost donijeli su nam sveci – sv. Vinko Paulski, sv. Katarina Labourette sv. Lujza de Marillac s kojima smo se pobliže upoznali na putu do Pariza kroz nagovore p. Srećka i sestre Marije Bernardice, redovnice Milosrdnih sestara sv. Vinka.

Sve prisutne oduševila je činjenica kako Bog izabire upravo najmanje i neznatne kako bi učinio velika djela. Tu nam je bio primjer sv. Vinko koji je upravo u najmanjima i odbačenima pro-

matrao Božje lice. Susret sa svetim Vincom u prekrasnoj crkvi u središtu Pariza je bio svim hodočasniciima poseban jer su mogli slaviti misu u njoj te se pomoliti na grobu sv. Vinka, čije je tijelo također ostalo neraspadnuto.

U obližnjoj crkvi u Rue de Bac hodočasnici su se pomolili na grobovima sv. Lujze i sv. Katarine te su mogli vidjeti stolac na kojem se Gospa ukazala sv. Katarini i tražila ju da izradi medaljicu s njezinim likom koja će otada biti poznata kao čudotvorna medaljica i po kojoj će mnoge duše zadobiti obraćenje i spasenje.

Nakon kratkog razgledavanja Pariza, put je hodočasnike odveo u Lisieux, središte ovoga hodočašća. U subotu 10. lipnja hodočasnici su rano ujutro posjetili Karmel u Lisieuxu gdje je grob sv. Male Terezije te dugo vremena ostali u molitvi. Nakon toga zaputili su se prema obližnjoj bazilici sv. Male Terezije gdje su slavili svetu misu u kripti bazilike te se ondje pomolili na grobu svetih Luja

i Zelije Martin, roditelja svete Male Terezije. Bazilika je sve prisutne oduševila ljepotom i skladom mozaika neobizantskog stila, vitraja te cjelokupnim zdanjem u koji može stati i do 4000 ljudi. U gornjoj lađi bazilike čuvaju se i izloženi su na štovanje moći svete Male Terezije.

U propovijedi na svetoj misi o. Srećko je naglasio kako je važno imati velike želje, kao što je imala i draga svetica i nikad ne odustati u trajnom dokazivanju svoje ljubavi Bogu. Nakon pričesti pod obje prilike, hodočasnici su se prikazali Milosrdnoj ljubavi, prema molitvi prikazanja svete Male Terezije, što je bio za sve veoma dirljiv trenutak. Za taj čin je pater Srećko kroz nekoliko nagovora prije samog dolaska u Lisieux izložio što znači posveta Milosrdnoj ljubavi i kako bi se trebala odražavati u životu svakog koji joj se posveti. Znakovito je bilo i to da je sveta Mala Terezija tu posvetu napisala 9. lipnja 1895., a ova hodočasnička skupina je imala priliku učiniti to isto istoga datuma 128 godina kasnije.

Put je hodočasnike odveo potom u Nevers, mjesto gdje se nalazi tijelo sv. Bernardice Soubirous, kojoj se ukazala Blažena Djevica Marija, Bezgrešno Zacheće. Ondje su hodočasnici ostali u tihoj molitvi, promatrajući krhko, no neraspadnuto tijelo svete, i moleći da budu jednostavni i otvoreni, djetinjeg duha prema Nebeskoj Majci Mariji.

Navečer tog dana hodočasnici su stigli u grad Srca Isusova – Paray le Monial. Sve prisutne zadivila je tišina, mir i molitveno ozračje koje se odražava na ulicama grada. Idućeg jutra, u nedjelju 11. lipnja, hodočasnici su obišli baziliku Srca Isusova, kapelicu ukazanja Srca Isusova te crkvu sv. Klaudija la Colombiera. Nakon toga ostali su nekoliko sati u molitvi, klanjanju i osluškivanju što im Srce Isusovo želi posebno poručiti. Svetu

misu slavili su u kapelici ukazanja Srca Isusova u 14 sati te izmolili Posvetu Srcu Isusovu. U 15 sati, duhovno ispunjeni, hodočasnici su krenuli prema Hrvatskoj. Na putu do drage nam domovine, otkrili su jedni drugima za koga su se molili ovih dana hodočašća te je bilo veoma dirljivo slušati molitve i poticajne misli koji su jedni drugima upućivali te se time još više zblížili. Zahvalna srca Dobrom Bogu na preobilju darovanih milosti, sretno su stigli u Hrvatski Leskovac u jutarnjim satima u ponedjeljak 12. lipnja. Vjerujemo da će plodovi ovoga hodočašća biti vidljivi kroz život i služenje svakog sudionika. ♡

s. Maja

MIRIS RUŽE

Koliki je put rasta jedne ruže od korijena preko stabljike do cvijeta? Na prvi pogled ruža tako izgleda, ali što je sve integrirala u svoj život saznat ćemo samo dubljim promatranjem: lišće, trnje, obrezivanje, odolijevanje vjetru, prejakom suncu, nedostatku vode... Zauzstavimo svoj pogled na jednoj ruži sve dok ne osjetimo njezin miris...

Da, ta i takva ruža simbol je života, postojanja, obećanja drage nam sv. Male Terezije. Ovu sveticu nazivamo sveticom ruža i u ikonografiji njezin svetački atribut i jesu ruže zbog njezina obećanja da će poslije smrti obasuti zemlju kišom nebeskih ruža, tj. milosti i uslišanja. Papa Benedikt XV. darovao joj je 1920. „pozlaćenu ružu”, a njezino ime nose i pojedine vrste ruža: ‘Thérèse de Lisieux’, ‘Theresia’, ‘Soeur Thérèse’ ‘Sw. Tereska z Lisieux’ (usp. J. Zečević, Terezita Kalinić, Dragulji Karmela. Životopisi karmelskih svetaca i blaženika, Zagreb 2015., Karmelska izdanja, str. 119–120.)

Spomenut ćemo ovdje samo neke trenutke iz njezina života (iz knjige *Ulazim u život*) u kojima pronalazimo opise događaja iz života sv. Male Terezije a povezano su s ovim cvijetom, ružom.

„Nadam se da ću uskoro poći. Svakako, ne ide na bolje; osjećam jaku bol na boku. Ali stalno ću govoriti, da neću biti razočarana ako me dobri Bog ozdravi. s. Marija od Presvetog Srca joj je rekla: „Kako ćemo biti žalosne kada nas ostavite!” O, ne, vidjet ćete da će to biti kao kiša ruža.”

„Donijeli su joj jednu ružu; runila je s mnogo pobožnosti i ljubavi njezine latice po svom križu. Uzimala je laticu po laticu i milovala rane našega Gospodina. U mjesecu rujnu, reče ona, mala Terezija još runi latice „proljetne ruže”. Dok za tebe runim latice ruže proljetne. Tvoje suze otrt' bih htjela! *Kako su latice, padale s njenog kreveta po podu bolesničke sobe, reče vrlo ozbiljno:* Skupite ove latice, moje sestrice, kasnije će vam one biti na radost... Nemojte ni jednu izgubiti...”

Čitajući njezine spise sigurno ćemo pronaći još zapisa o ruži i njezinu simboličkom značenju u životu drage nam svete. Razmišljajmo o poruci Terezijina života promatrajući ruže u njihovu prekrasnom procvjetanom sjaju. Dopustimo si osjetiti miris ruže... ♡

SNAGA LOKOMOTIVE

Autor knjige *Naći sebe tražeći Boga*, Mihály Szentmártoni za prikaz duhovnoga i psihološkog profila bl. Marije Terezije od sv. Josipa koristi simbol lokomotive. Poslušajmo kako je do toga došao: „Kad sam pročitao *Autobiografiju* Marije Terezije Tauscher, pred mojim duhovnim očima odjednom se pojavila slika zahuktale lokomotive. Ova tjelesno dosta fragilna žena protutnjila je ovim svijetom poput zahuktale lokomotive, i to ne samo u prenesenom smislu, nego je stvarno i fizički proputovala tko zna koliko puta staru Europu, ali je otišla i u Ameriku. Putovanje je postalo simbol njezina života. Ona je, poput stare dobre lokomotive parnjače koja je bila na tračnicama njezina vremena, protutnjila rušeći pred sobom svaku zapreku koja bi se našla na njezinu putu vukući za sobom sve *vagone*, tj. svoje prve suradnice, kandidatkinje, sestre i na tisuću siromašne djece, staraca i drugih koji su patili od duhovne ili tjelesne bijede. A da ostanemo kod slike dobre stare lokomotive, znala je zadimiti pogled onih koji su je htjeli zaustaviti na svojem putu, zaglušiti svojom tutnjavom glas onih koji su je htjeli nadvikivati kritikama, ali nitko i ništa je nije moglo zaustaviti dokle god nije stigla na odredišta, do cilja svojega putovanja.”

Kroz opise šest stupova duhovnog identiteta autor nam daje opis dijelova puta koji „lokomotiva” prolazi putujući svojom životnom stazom. Tako ona pronalazi Boga (postavljena je na tračnice), raste u kreposnom životu (napunja se gorivom), pronalazi svoje jedinstveno mjesto u Božjem planu (ima tehničke isprave), otkriva vlastito zvanje i karizmu (krenula je na put, ali treba još „sredstava” za put), upoznaje istinu o tome da nismo gospodari vlastitoga života nego Bog („*Lokomotiva* dahće. Tehnički kvar?”) i putuje prema konačnom cilju (sada je više nitko ne može zaustaviti kako kaže sv. Pavao: „Tko nas može rastaviti od ljubavi Božje?”)

Sposobnošću predočavanja promatrajmo snagu lokomotive koja povlači za sobom vagone, nas koji smo jedan u nizu vagona, ili na svojoj životnoj stazi putujemo s blaženicom pod nekim drugim simbolom svojstvenom našem osobnom poslanju (bogatstvo je poznavati ga)... Osjetimo snagu zahuktale lokomotive koje juri prostranstvima zemlje pronoseći slavu Božju. Putujmo stazom života kao sudionici kompozicije koju svojim zagovorom iz vječnosti vuče naša bl. Marija Terezija... ♡

„Neka vas Duh Sveti ispunja žarom svoje ljubavi da spašavate duše.“

bl. Marija Terezija od sv. Josipa

Drage sestre!

Još uvijek se rado prisjećamo lijepih trenutaka koje smo kroz siječanj, veljaču i početak ožujka 2023. provele u zajedništvu s Majkom Karlom Marijom od Križa, kao i njezinim pratiteljicama s. Mirjanom od sv. Franje Asiškog i s. Petrom Mirjam od Božje Prisutnosti u kanoonskoj vizitaciji Hrvatske provincije.

Ovom prilikom želim zahvaliti Majci Karli Mariji na svim poticajnim riječima koje nam je tom prilikom uputila ohrabrujući nas pritom da ispunjene novim žarom svoje ljubavi te ohrabrene silom Duha Svetoga radimo na spašavanju duša gdje god nas Božja Providnost u svojoj ljubavi dovede: bila to djeca, mladi, nemoćni ili sestre kojima smo okružene u našim zajednicama.

„Uvijek hrabro nosimo svoj križ, on će se jednom pretvoriti u divnu krunu...“ nastavljamo ohrabrene Blaženičinim riječima koračati gajeći u srcu zahvalnost što smo kćeri tako dobre majke.

Neka zagovor naše Utemeljiteljice kao i snaga Duha Svetoga bdije nad našom generalnom upravom, nad svim naporima što u svojoj odgovornoj službi čine za dobrobit naše Družbe, a mi hrabro nastavljamo u vjernosti i radosti pripadnosti Karmelu Božanskog Srca Isusova pronositi karizmu i karmelski duh u našoj Provinciji.

Ujedinjene u molitvi i sestarskoj ljubavi zahvalne sestre Hrvatske provincije.

s. M. Andreja od Milosrdnog Isusa

Bibinje

DUHOVNA EDUKACIJA

U jubilarnoj godini sv. Male Terezije, zaštitnice naših vrtića, zajednica u Bibinju je odlučila dragu sveticu i njezine svete roditelje približiti i našim djelatnicima, roditeljima djece koja pohađaju naš vrtić i vjeronaučnu pouku.

U tu svrhu organizirano je predavanje na temu: *U potrazi za uzorima u roditeljskom i odgajateljskom poslanju.*

Izlaganje je održao uz prezentaciju popraćenu fotografijama i ostalim zanimljivim informacijama, dr. Petar Krešimir Hodžić predstojnik ureda HBK za život i obitelj.

Naglasak u izlaganju bio je na pozivu na svetost u staležu u kojem živimo. Obitelj je prva škola posvećenja i tu se sije sjeme svetosti. Kao uzor obitelji predstavljena je prvo sveta obitelj Marije, Josipa i Isusa, nakon toga sveta obitelj Martin u kojoj se razvio predivan cvijet svetosti – sv. Mala Terezija. Obitelj Martin živjela je po geslu: *Bogu prvome služiti.* Prakticirali su kršćansko služenje, stvarajući ozračje vjere i ljubavi kojim su odnjegovali redovnička zvanja svojih kćeri, među kojima se istaknula najmlađa Terezija. U takvu pozitivnom ozračju mala Terezija razvijala je svoju ljubav prema Bogu i njegovoj riječi u Svetom pismu. Zadivljena primjerima roditelja mogla je reći:

„Dobri Bog mi je dao oca i majku koji su bili dostojniji Neba nego zemlje!“

Molimo da ovakvi susreti i sadržaji pomognu i današnjim obiteljima i odgajateljima djece da budu prvi primjer privrženosti Bogu, poštivanju njegovih zapovijedi i nastojanjima da se vlastitom svetošću proslavi Bog. ♥

s. Marija Anita

ZAVRŠNA PRIREDBA

Ove godine završna priredba bila je u znaku sv. Male Terezije. Budući da smo u jubilarnoj godini njezina rođenja, odlučili smo prigodno približiti našu sveticu i zaštitnicu vrtića svima koji će se odazvati na našu priredbu. Program su osmislile zajedno obje skupine našeg vrtića.

Na početku programa skupina „Anđeli“ uvela je sve prisutne u program s recitacijom „Glasnica sv. Male Terezije“. Dok su djeca recitirala, jedna djevojčica odjevena u redovničko odijelo pojavila se s košaricom punom ružinih latica. Sama njezina pojava raznježila je sve prisutne. Ona je za vrijeme recitacije bacala ružine latice na sve prisutne. Nakon toga uslijedile su zagonetke koje su djeca recitirala: pčelica, bubamara i ljubičica. Nakon toga imali su pjesmicu *Mak i Sunce sije, kiša će*. Na kraju su izveli igru s pjevanjem *Pričalica* te time završili svoj program.

Nakon njih nastupile su *Zvezdice*. Oni su pripremili recitacije: *Četiri naj-*

važnije riječi, Boje, Djeca u prometu i Četiri tete. Nakon njih su naši predškolci imali recitacije *Pozdrav vrtiću* i *Zanimanja* te na kraju kviz o sv. Maloj Tereziji. Svi su odlično odgovarali na pitanja koja su bila povezana sa sv. Malom Terezijom i njezinim životom. Time su položili ispit i spremni su napustiti naš vrtić te krenuti u školu. Da bude zanimljivije, ove godine smo uključili i roditelje u program naše priredbe. Tom prilikom organizirali smo natjecateljske igre za njih. Mame su se natjecale u štiklama. Zadatak im je bio na kuhači nositi jabuku i hodanjem ili trčanjem unatrag doći do cilja. Djeca i svi prisutni za to vrijeme su navijali za svoje mame. Nakon mama priliku su dobili i tate, no oni su se natjecali s balonima. Svaki tata imao je privezan balon za gležanj. Cilj igre bio je sačuvati svoj balon čitavim, a ostalim natjecateljima poništiti njihov balon. Tate su bili dosta razigrani te je njihovo natjecanje bilo vrlo uzbudljivo.

Na kraju su se natjecali u parovima, tj. mame i tate zajedno. Zadatak je bio da nose jabuku pridržavajući ju čelom od starta do cilja. Dogovor oko taktike kako će to najbrže izvesti bio je na njima. Bilo je vrlo zanimljivo i uzbudljivo. Većina ih se primila kao da plešu i na taj način su nosili jabuku do cilja i ušli u sami cilj. Ovaj dio natjecanja osvježilo je naš program te su i djeca i roditelji imali priliku zabaviti se. Nakon natjecanja uslijedila je dodjela diploma i medalja našim predškolicima. Svi su ponosno

preuzeli diplome i medalje te kape koje su na kraju svi radosno bacili u zrak. Također su dobili balone koji su bili napunjeni helijem i u isto vrijeme su ih pustili da odlete u zrak kao simbol njihova odlaska iz vrtića. Radosno su ih promatrali kako se dižu u zrak i nestaju u daljini.

Ovom prilikom podijelili smo zahvalnice obiteljima koje su nam pomagale na razne načine kroz proteklu godinu kako bi što bolje i kvalitetnije ostvarili postavljeni organizacijski program i zadaće. Na samom kraju proglasili smo pobjednike u svim natjecanjima i udijelili im priznanja za ostvareno prvo, drugo i treće mjesto. Djeca su se veselila zajedno s roditeljima kao da su oni to osvojili. Slijedilo je čašćenje i druženje uz kolače i razne slastice koje su pripremile mame i bake. ♡

s. Marija Anita

IZ ŽIVOTA MLADIH

Mi koji živimo u malim zajednicama često ne vidimo svoj rad u potpunosti, nego to smatramo svagdanjim hodom, trudeći se prinositi Gospodinu žrtvice u tajnosti.

Bibinjska zajednica nastoji uz redovni molitveni apostolat nešto vremena posvetiti uljepšavanju kuće i okoliša. Također se oduševila za zdravu prehranu, pa je tako nastao naš mali eko-vrt, koji već nekoliko tjedana uzvraća zdravim povrćem. Uz svoj fizički rad neaboravljamo uključiti u molitvu sve one koje traže molitvenu ili duhovnu pomoć.

Telefoni često zvone i traži se zagovorna molitva, koju vrlo rado prihvaćamo i uključujemo u naše zajedničke i osobne molitve. U našem karmelskom pozivu nije nam moguće izbjeći tešku duhovnu, psihičku i tjelesnu patnju naših bližnjih. Naša otvorenost za apostolat slušanja, ohrabivanja u vjeri i molitve, postala je prepoznatljiva tako da i svećenici upućuju potrebita da zovu karmelićanke u Bibinju i traže molitvenu pomoć.

Redovito sudjelujemo na mjesečnim obnovama za redovnice koje organizira Zadarska nadbiskupija. U svibnju zadarski nadbiskup Milan Zgrablić na rekolekciji redovnica održanoj u dvorani Sjemeništa 'Zmajević' održao je poticajni duhovni nagovor o kreposti ljubavi i potrebi njezina življenja prema zapisima tri svetice redovnice: Terezije od Djeteta Isusa, Terezije Avilske i Majke Terezije-Kalkutske. Napomenuo je da je ono što redovnice čine doista prevažno u Crkvi! To nije nešto sporedno, nego je bitni dio Crkve. Živost mjesne Crkve i duh koji vlada u Crkvi je zahvaljujući i mnogim redovnicama koje vrše svoje poslanje u Crkvi i revno, predano žive svoju karizmu. „Vi ste veliki blagoslov za Crkvu“, poručio je mons. Zgrablić. Nakon predavanja je bilo zajedničko druženje gdje je bila prilika osobno porazgovarati s nadbiskupom.

Svaka naša sestra uz zajedničku karizmu pozvana je i na svoj osobni apostolat.

Neki revno posjećuju bolesne našeg mjesta donoseći im osmijeh na licu, toplu riječ utjehe i razumijevanja, možda koju čokoladu koja se dobije za blagdan, ali ne zaboravljaju da donose utjehu samoga Gospodina. Lijepih a i tužnih priča čuju naše kućne misionarke koje zajednicu informiraju i potaknu na molitvu za pojedine teške slučajeve.

Drugi apostolat je župni vjeronauk s oko 110 vjeroučenika. Iz tih se skupina rađaju novi ljubitelji Karmela BSI, stoga je i nova skupina djece osnovana pod nazivom „Mali škapularci“ jer su se stavili pod Marijinu zaštitu noseći škapular. Susreti su redovito jednom tjedno, na kojima pričamo o raznim duhovnim i životnim temama, ulazimo polako u duh Karmela, u susrete su uključene i igre, ples i pjevanje. Vrijeme je uvijek prekratko. Lijepo je vidjeti radosna lica koja nakon susreta nose radost u svoje domove.

Iz ovih skupina profiliraju se novi ministranti i pjevačice za dječji zbor.

Dječji zbor sv. Roko redovito pjeva nedeljom u 8.00 sati na sv. misi, mnogo između njih ima i srednjoškolaca koji

nisu još spremni napustiti dječji zbor, ali razmišljamo osnovati karmelski zbor mladih. Svojim lijepim bibinjskim glasovima ne samo da razvesele Isusa, nego i vjernike. Mnogi su posvjedočili da baš radi njihova pjevanja dolaze u 8.00 na misu. Lijepo je čuti takve pohvale jer djeca od srca pjevaju samo Gospodinu.

Kao i svake godine, tako smo i ove godine sudjelovali na Zatnoj harfi u Zadru u katedrali sv. Stošije i ostavili dubok dojam na sudionike, od kojih smo dobili povratne informaciju. Sudjelovalo je šest župa Zadarske nadbiskupije. Nažalost, u mnogim župama ovog kraja za vrijeme korona virusa dječji zborovi su se ugasili, i voditelji zborova pričaju da ih je sada teško vratiti u crkvu jer su se uključili u razne sportske aktivnosti. U Bibinju nismo ni za vrijeme pandemije prekidali zbor nego u danim uvjetima nastavljali. Sad se polako primjećuje kod roditelja zainteresiranost za dječji zbor i sami dolaze upisati svoje dijete. Ovo je velika promjena jer do sada se većina djece morala izboriti za dolazak na probu i na sv. misu.

Prva pričest ove je godine bila već u travnju, gospođe iz misijske skupine pomogle su nam u izradi dekoracija tako

da je četrdeset i dvoje prvopričesnika ušlo radosno i raspjevano u lijepo okićenu crkvu. Misno slavlje predslavio je don Ante Dražina, rektor sjemeništa i privremeni upravitelj župe, koji je zbog bolesti don Zdenka preuzeo vodstvo župe. Misno slavlje obogatili su roditelji svojim lijepim i duhovnim pozdravnim govorom, roditelji koji su duboko proživljeno čitali Božju riječ, roditelji koji su svojim pjevanjem za vrijeme paljenja svijeća rasplakali većinu nas. Prvopričesnici su sudjelovali pjevanjem, recitacijama, molitvom vjernika, prinosom darova i tako obogatili svoj prvi osobni susret s Isusom u presvetoj euharistiji. Također je bilo divno promatrati prvu ispovijed. Kod sve djece bila su prisutna oba roditelja. Svi su se roditelji (oni koji nisu spriječeni), braća i sestre, pa čak bake i djedovi ispovjedili. Jedno prelijepo iskustvo i nada u buđenje i povratak obitelji Kristu i Crkvi.

Tako nas je i iznenadio prvopričesnički izlet. Odlučili smo ove godine ići u Mariju Bisticu i iznenadili smo se odazivom. Od četrdeset i dvoje prvopričesnika odazvalo se trideset i sedmero djece s pratnjom. Zajedno s don Antom, sestrama, sjemeništaricama, ministrantima, pjevačicama iz Dječjeg zbora koje već 5 godina pjevaju sto pedeset i troje hodočasnika u tri autobusa krenulo je u naše drago nacionalno marijansko svetište. U autobusima smo se duhovno pripremali susret s Marijom. Ponavili smo poznavanje povijesti svetišta i učili pjevati dragu pjesmu *Majko Božja Bistrička*. Majka Marija nas je raširenih ruku dočekala, a naši hodočasnici

su radosno čekali taj susret. Odmah pri dolasku bila je prilika za ispovijed, što su roditelji i djeca iskoristili, zatim sveta misa u svetištu. Prvopričesnici i pjevačice dječjeg zbora predvodili su pjevanje. Gospin smo oltar obišli s puno djetinje ljubavi i pobožnosti nakon svete mise. Ljudima i djeci nisu poznati hodočasnicički običaji, stoga su se ugledali na nas, sestre, koje od najranijeg djetinjstva hodočastimo na Bisticu te su osobno usvojili naš pristup hodočašća. Naši

bibinjski hodočasnici imali su priliku poći na križni put. Molitve križnog puta molili su hodočasnici predvođeni don Antom. Na kraju križnoga puta našli smo se svi na opraštaju u bazilici i otpjevali nekoliko marijanskih pjesama kod riječi: „Zbogom, zbogom...“ hodali smo unazad kako bismo zadnju molitvu i pogled darovali našoj Majci Mariji. Bilo je jako dirljivo promatrati djecu, roditelje, mlade, bibinjske župljane i na kraju don Antu kako ne skidaju pogled s kipa Marije. Na povratku mnogi su svjedočili da im je to bio najdirljiviji trenutak jer većina njih je došla prvi put u hrvatsko nacionalno svetište.

Spontano smo se odlučili navratiti i u svetište sv. Josipa u Karlovcu. Hodočasnici su bili dirnuti tim susretom jer i u ovom svetištu većina njih nije bila.

U našoj zajednici okupljaju se i svake nedjelje redovito Mladi karmela BSI. Ima nas tridesetak. Pred nama je Karmelijada u Budimpešti pa se intenzivno pripremamo na taj susret. Zadnja Karmelijada ostala im je u lijepom sjećanju i jako se vesele novom susretu.

Dva puta mjesečno također se u našoj zajednici okupljaju laici koji žele dublje upoznati karmelsku duhovnost. Mnogo njih dolazi iz Zadra i okolice, ali polako ih je sve više Bibinjaca. Nastala je jedna lijepa skupina koja u svim ponudama naše zajednice aktivno sudjeluje. Tako se sada pripremamo i za Gospu Karmelsku jer to nas sjedinjuje zajedno sa svima koji su primili škapular. To bude lijepa proslava sa sv. misom,

primanjem škapulara s kandidatima koji su se prijavili i pripremaju se za taj veliki događaj. I, naravno, kao svake godine običavamo produžiti sa zajedništvom uz čašćenje u samostanskom klausturu. Već se unaprijed veselimo tom danu i zajedništvu laika i nas sestara.

U našoj zajednici imamo i misijsku skupinu koju čini devet gospođa, a koje su odlučile darovati svoje vrijeme i materijal za izradu rukotvorina kako bi pomogle našim sestrama u radu u misijskoj postaji u Nigeriji. Prodajemo tri puta u godini, za misijsku nedjelju, došašće i za Uskrs. Tako smo i ove godine na Cvjetnicu ponudili naše rukotvorine. Kao i svaki puta, Bibinjci nas iznenade svojom darežljivošću i suosjećanjem za djecu u Nigeriji pa su skupili za lijep dar našim sestrama za najsiromašnije. Neka Gospodin ove drage gospođe stotruko nagradi. Ove godine se u Bibinju probudila i želja za kumstvo. Odlučile su se četiri obitelji prihvatiti kumstvo, nadamo se da će u svom pozivu ustrajati i djecu do kraja odškolovalati.

Na kraju ovog skromnog prikaza našeg rada u Bibinju hvala svim sestrama koje se za širenje Božje radosti u ovom izgubljenom svijetu žrtvuju predanim molitvama, riječju podrške i aktivnom sudjelovanjem u životu onih koji žele više upoznati našu vjeru i Krista Spasitelja. ♡

Vaše sestre iz Bibinja

Hrvatski Leskovac

VIKENDI U KARMELU

Prvi vikend u Karmelu ove godine održan je u Hrvatskom Leskovcu od 24. do 26. veljače. Sudjelovalo je sedam djevojaka iz Zagreba i okolice (jedna djevojka došla je čak iz Budimpešte). Program je bio standardan, kao i do sada na svakom vikendu: dijelimo se za kateheze u dvije skupine, ovisno o tome jesu li djevojke prvi put došle ili su već bile na vikendu, a ostali program imamo zajedno. Ove godine kateheze su temeljene na duhovnosti sv. Male Terezije. Molimo da Isus pozove u svoj Karmel mnoge revne duše koje će cvjetati u karmelskom vrtu.

I u proljetnim mjesecima održani su vikendi za djevojke koje razlučuju svoj poziv. Od 24. do 26. ožujka održana je u našem samostanu u Bibinju duhovna obnova za djevojke od 15 do 35 godina, ujedno i vikend u Karmelu za one djevojke koje razlučuju svoj životni put i razmišljaju i o duhovnom pozivu. Sudjelovalo je 10 djevojaka, pretežno s naše obale (Istra, Zadar, Split, Makarska, Brač...). Jedan dio njih sudjelovao je na katehezama o duhovnom pozivu, koje je imala s. Marina, a druga skupina je sudjelovala na općim katehezama (o duhovnom iskustvu sv. Male Terezije), koje je imala s. M. Dijana. Djevojke su sudjelovale i na zajedničkim molitvama sa sestrama iz zajednice (časoslov i klanjanje), sudjelovale na župnim sv. misama, a u druženju sa sestrama i me-

đusobno obogaćivale su jedna drugu svojim osobnim iskustvom. U osobnom razgovoru sa sestrama mogle su preispitati svoja dublja pitanja i kroz savjet dobiti neke odgovore... Zahvalne smo od srca s. M. Kristini i sestrama iz bibinjske zajednice na srdačnom gostoprimstvu i brižnosti koju smo doživjele kroz čitav vikend. Dragi Bog neka vam stotruko nagradi svaki čin ljubavi, a djevojkama molimo hrabrost u svjedočenju Božje ljubavi u svijetu!

Nakon vikenda u Bibinju, održana su još dva vikenda u Karmelu u Hrv. Leskovcu, prvi u terminu od 21. do 23. travnja, a drugi od 19. do 21. svibnja, na kojima je sudjelovalo dvadesetak djevojaka, također podijeljene za kateheze u

dvije skupine: djevojke koje su prvi put animirala je s. Marina, a djevojke koje su već bile na vikendu s. M. Dijana (uz pomoć s. Ivane Mare). Djevojke su imale prilike čuti informacije o duhovnom životu i duhovnom pozivu, te su prolazile duhovni nauk sv. Male Terezije, Papinu poruku za svjetski molitveni dan za duhovna zvanja (nedjelja Dobrog Pastira), te učiti kako prijateljevati i moliti na karmelski način, po primjeru i nauku sv. Terezije Avilske. Uz molitvu sa sestrama i zajedničko druženje, imale su mogućnost dublje upoznati našu zajednicu i karizmu. Preporučamo djevojke i nas sestre u molitve sviju vas i zahvaljujemo na molitvenoj podršci. ♡

s. Marina i s. M. Dijana

DOJMOVI DJEVOJAKA:

Draga sestro,

Ja stvarno neman niti jednu primjedbu za našu duhovnu obnovu... Bogu hvala na vama i vašem programu, toliko je milosno i za nas cure spasonosno... Bas predivno: od smještaja, hrane, posebno vas sestara; baš ste sve dar od Boga. I sve cure koje su bile, ma baš nas je Gospodin spojio

Hvala vam za sve i nadam se da se vidimo iza sezone opet, Ana

Hvaljen Isus i Marija i sveti Josip sa njima!

U ovome kratkom osvrtu na vikend u Karmelu htjela bih podijeliti s vama iskustva od kojih većinu nije moguće prenijeti riječima na papir, ali iz velike i duboke zahvalnosti Gospodinu, našoj prvoj ljubavi, i sestrama karmelićankama BSI, Njegovim zaručnicama, koje su se zadivljujuće nesebično davale u osjetnoj ljubavi – ostavljam ovo svjedočanstvo.

Tema vikenda bila je razlučivanje životnoga poziva. S obzirom da posljednjih nekoliko godina razmatram pitanje životnoga poziva, odlučila sam doći. Nisam imala nikakva očekivanja. Nastojala sam se prepustiti Gospodinu da me iznenadi. Tako je i bilo! Vikend je bio prožet radošću, smijehom, sestrinskom ljubavlju, podukama, svjedočanstvima, duhovnim razgovorima, dijeljenjem iskustava... Svi su bili spre-

mni davati se jedni za druge. Bio je to fascinantan prizor koji nije prestajao. Baš kako bi slika kršćanstva trebala izgledati – davanje u ljubavi koje rađa radošću! Kateheze su bile izrazito korisne, osobito o pojmu redovničkog poziva, te o preprekama, zaprekama i vjerodostojnim znakovima takvoga poziva, koje isto tako upućuju dušu u smjeru koji je Bog naumio za nju, a koji i ona sama želi (brak ili posvećeni život).

Ipak još nešto plodonosnije i divnije zbilo se u tome vikendu. Na usta sestara, osobito tijekom kateheza, doživjela sam da Bog direktno progovara mojoj duši, donoseći na površinu ono što je bilo duboko pohranjeno u mom srcu. Tako su se moje želje istančale. Postale su mi vidljive. Vidjela sam ih u radosti svojih očiju, u licu koje se smije. Shvatila sam što želim, kojim mi je putem ići. Sveto pismo kaže da ćemo po plodovima prepoznati i raspoznavati duhove, a ovaj vikend je urodio mnogim plodovima po kojima sam mogla jasno razaznati Božji naum za svoj život koji se očituje u iskonskoj želji moga srca, čežnji koja jedva čeka biti ispunjena. A do tada – neutaživa. Već sama pomisao na nju, izaziva radost.

I zato veliko hvala dragome Bogu na obilju milosti kojima nas je obasuo, kako svaku djevojku osobno, tako i u zajedništvu i sestrinskoj ljubavi koju smo dijelile; sestrama karmelićankama BSI koje su nam dale svoje srce na pladnju, poučavajući nas, svjedočeći nam, ljubeći nas i svim dragim sestrama u Kristu koje su ljepotom svojih duša obogatile moj život! Hvala vam! Marina ♡

DUHOVNE VJEŽBE U ŠUTNJI

Pod nazivom *Bog je Ljubav: sigurnost života i u vremenima tame* održane su u Hrv. Leskovcu od 20. do 22. siječnja prve ovogodišnje karmelske duhovne vježbe u šutnji. Budući da je ovo njezina jubilara 150. godišnjica rođenja, program duhovnih vježbi bio je baziran na duhovnom iskustvu i poruci sv. Male Terezije. Sudjelovalo je dvadeset i dvoje sudionika iz cijele naše domovine, od sjevera do juga. U katehezama smo prošli sve značajke malog puta poveznoga sa životom svetice, a sudionici su nakon svake kateheze imali vrijeme za osobno promišljanje i molitvu potaknuti pitanjima vezanima uz temu. Uz

zajedničku i osobnu molitvu posebno bismo istaknule sakrament sv. ispovijedi (ispovijedao je vlč. Božidar Mrakovčić). Ispovijed je trajala više od tri sata. To je uistinu posebna prilika za dublji susret s Gospodinom, za primanje oprosta i vraćanje u Očev zagrljaj. Na kraju duhovnih vježbi sudionici su mogli izreći svoje dojmove koji su bili vrlo pozitivni. Isus je djelovao u tim dušama po zagovoru naše Male svetice. Zahvalne smo dragom Bogu i našem malom Cvijetu na uistinu milosnom vikendu i duhovnim obogaćenjem svih nas. ♡

s. Marina i s. M. Dijana

KARMELSKI KRIŽNI PUT

Na petu korizmenu nedjelju, 26. ožujka 2023. održan je 11. Karmelski križni put pod geslom „*Ljubiti znači dati sve i dati samoga sebe... Moje zvanje je ljubav!*“.

Kao i svake godine, okupio je članove karmelskih zajednica te zajednica s kojima je naš Karmel Božanskog Srca Isusova posebno povezan. Svaku postaju animirala je jedna od zajednica te je zaista bilo prekrasno vidjeti raznolikost pristupa svakoj postaji i ljepotu različitosti u stilu i promišljanju. Tako su postaje osmislili: Zajednica karmelskih mladih iz Remeta, djeca i mladi iz naših domova sv. Josipa i sv. Male Terezije, prvopričesnici iz Hrvatskog Leskovca sa s.M. Viktorijom, Zajednica karmelskih mladih iz Zagreba, zajednica mladih iz Župe sv. Ivana Nepomuka (Lučko), djeca i roditelji iz Dječjeg vrtića Sv. Male Terezije (Hrvatski Leskovac), zbor mladih *Allegro*, salezijanska mladež, karmelski bogoslovi, karmelski svjetovni red iz Remeta, Zajednice karmelskih laika iz Hrvatskog Leskovca, Strmca i Zagreba, naše pripravnice i sestre. Kako ove godine slavimo 150 godina od rođenja

zaštitnice naše provincije, sv. Male Terezije, tako je i ovaj križni put posebno htio staviti naglasak na njezine misli i duhovnost duhovnog djetinjstva. Križni put su glazbeno animirali zbor MI iz Hrvatskog Leskovca te zbor Fidelis iz Župe sv. Ivana Nepomuka.

Okupljanje i program su započeli u 15:15 sati. Okupljeni su mogli pristupiti sakramentu svete ispovijedi te uz meditativnu i duhovnu glazbu moliti u kapelici i pisati nakane na koje žele da se prikažu križni put i sveta misa. Potom je u 16 sati slijedio križni put na parkovnom križnom putu na našem imanju, a nakon križnog puta slijedila je sveta misa koju je predslavio o. Nikola Grizelj, OCD. Misu je glazbeno animirao zbor mladih *Allegro* iz Župe sv. Ivana Nepomuka. Okupljenima je također za uspomenu dana sličica sa likom i molitvom svete Male Terezije koju su izmolili nakon pričesti na svetoj misi. Nahranjeni duhovno, okupljeni su pozvani na zajedničko druženje i zakusku koja je bila u klausturu kod kapelice. ♡

s. M. Viktorija

PROSLAVA 50. ROĐENDANA I IMENDANA

Sestra M. Đurđica proslavila je 4. travnja 2023. godine 50. rođendan. Kako je rođendan bio u Velikom tjednu, odlučili smo proslavu prebaciti na subotu 1. travnja. Navečer pod večernjom rekreacijom došao je Abraham kojeg je uprizorila s. Marija Veronika sa svojim prijateljima „bečarima“ (s. M. Andreja, s. M. Petra, s. Ana Terezija i s. Maja) iz Slavonije te pjevajući bečarac sestri M. Đurđici zaželjela obilje Božjeg blagoslova.

U nedjelju 23. travnja 2023. proslavili smo imendan kućne poglavarice, s. M. Đurđice. Dan smo započeli svečanom *Jutarnjom* te čestitanjem prije doručka uz recitaciju i pjesmu. Pod svetom misom u 9.30 je bila proslava Prve svete

pričesti za djecu iz Hrvatskog Leskovca i Demerja kod nas u kapelici sv. Josipa te smo se na poseban način molili i za našu sestru Đurđicu na čiju nakanu se misa slavila. Posebno svečano je bilo navečer jer su se večernjoj molitvi pridružile i sestre iz zajednica u Strmcu i Zagrebu kako bi čestitale s. M. Đurđici. Slijedila je večera i rekreacija. Pod rekreacijom su sestre i pripravnice pripremile kratki program. Pripravnice su otpjevale jednu pjesmu čije je stihove spjevala sama sv. Mala Terezija, a s francuskog jezika ju je prevela s. Eliza Marija. Mlade sestre su odglumile malu predstavu *Kad časne majke nema su sobi* i svojom izvedbom nasmijale sve prisutne. Slavlju su se priključila i djeca iz doma sv. Josipa koja su kao svoju čestitku slavljenici izvela nekoliko plesova. Zahvalni smo Bogu na daru života naše sestre M. Đurđice te Ga molimo da joj udijeli sve potrebne milosti u njezinoj službi. ♡

s. Maja

DUHOVNA OBNOVA ZA RODITELJE

U zelenoj oazi mira, u našem dragom Karmelu, proveli smo dva divna, vrlo sadržajna dana, u subotu i nedjelju 6. i 7. svibnja. Prvog dana, uz predstavljanje i pjesmu naših dragih novakinja s. Karme, s. Marte i s. Elize Marije te postulantica Lucije i Klare upoznali smo i roditelje i rodbinu uz dojmiva svjedočanstva dviju majki. Velečasni Josip, stavljajući pred nas slike učenika na putu iz Emausa, snažno je potaknuo na razmišljanje.

„Čemu se nadamo?“ – odzvanja mi i danas. Pitanje: „Čemu se nadamo i što zapravo priželjkujemo?“ poput malog suvenira ponijeli smo u svoju užurbanu svakodnevicu.

Duhovnost Karmela i snagu škapulara kroz izuzetno zanimljivo predavanje približila nam je s. Marina. Uz duhovnu okrepku kroz sv. mise, mogućnost ispovijedi i klanjanje te spomenuta predavanja izbližega smo, ponovno uz s. Marinu, promatrali živote svetih supružnika Zelij i Ljudevita Martin – roditelja svete Male Terezije.

Između mnogo ostalih, nametnulo se i pitanje: „Poniznost – što bi to zapravo imalo biti!“

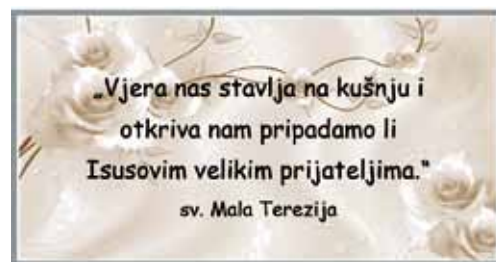
Zagledani u Mariju i svece izranja i odgovor: „Prihvatiti kako Otac – svet, savršen i svemoguć ima savršen plan. Za sve. Za svakoga. Taj plan često ne razumijem, često nije nimalo lako... Zato Savez s Marijom, škapular, poniznost... Priznati sebi kako proniknuti u Božji

plan ne mogu, ali mogu Mu vjerovati na Riječ.”

U zahvalnosti za ovaj susret ispunjen snažnim porukama karmelske duhovnosti i molitvom, razgovorom i razmatranjem, radosnim druženjem i međusobnim upoznavanjem, glazbom i pjesmom odsrca želim neka nam dobri Otac providi još ovakvih susreta! ♡

Anna Spomenka Bakavić

Poredje

U ZAŠTITI NAŠE MAJKE

Svake godine u mjesecu travnju, nekako još u ozračju uskrсне radosti, slavimo blagdan našeg samostana, 26. dana ovog lijepog proljetnog mjeseca blagdan je Majke dobrog savjeta. Ove godine bilo je posebno lijepo već od ranog jutra, sunčano i vedro nebo obećavalo je lijep dan. Na našu svečanost pridružile su nam se sestre iz drugih obližnjih samostana, iz Hrvatskog Leskovca, Zagreba, Slavenskog Broda i Bibinja, a s nama je bila i s. John Poul iz SAD-a koja je u Sittardu u tercijatu i zatekla se u kratkom posjetu našoj domovini pa je imala priliku posjetiti i Poredje. Sveto misno slavlje predslavio je vlč. Božo Belinić, tuheljski župnik u konceleciji s prišlinskim župnikom Damirom Ivanjkom, a nije izostao ni naš kućni svećenik Dragec Šarc. Velečasni Božo je bio vidno oduševljen našim samostanom i zajednicom pa je to i nekoliko puta spomenuo. Za propovijed se odlučio, kako je sam rekao, da nam bl. Alojzije Stepi-

nac propovijeda, pa nam je pročitao cijelu meditaciju koju je blaženik napisao o zazzivu iz Lauretanskih litanija – Majko dobrog savjeta, moli za nas!

Nakon sv. mise bio je blagdanski svečani ručak, a nakon toga smo se svi skupa družili na zajedničkoj rekreaciji. Hvala dragom Bogu i Majci Božjoj dobrog savjeta za ovaj lijep dan, hvala i svim sestrama koje su nas posjetile i svima koji su se potrudili učiniti ovaj blagdan još ljepšim. ♡

s. Ana Marija

PROSLAVA 85. ROĐENDANA

Proslavili smo 85. rođendan naše s. M. Antonine od sv. Josipa 24. prosinca 2022. godine.

Draga sestro, neka Gospodin blagoslovi Vaše životne korake, molitvu i sve što činite za našu Družbu! ♡

Punat

OBITELJSKA DUHOVNA OBNOVA

U subotu 4. ožujka 2023. u Punatu je održana obiteljska duhovna obnova za sve obitelji prvopričesnika, krizmanika te za sve koji su se željeli pridružiti. Okupilo se stotinjak sudionika koji su odlučili svoje subotnje popodne posvetiti zajedništvu s Bogom i jedni drugima.

Program je započeo u 14 sati u župnoj crkvi Presvetog Trojstva s kratkom uvodnom molitvom koju je predvodio župnik don Luka Paljević. Nakon tog je uslijedila podjela – roditelji su ostali u crkvi, a krizmanici (i viši razredi), prvopričesnici (niži razredi) te djeca predškolske dobi uputili su se na svoje radionice koje su trajale sat vremena. Radionice su bile pune igre za najmanje, kreativnog izražavanja i govora o svetosti za niže razrede, te zanimljivih kvizeva za više razrede.

Dok su djeca bila na radionicama, roditelji su imali program koji su vodili supružnici Petar Krešimir i Rafaela Hodžić, koji su ujedno i roditelji četvero djece. Oboje godinama rado sudjeluju u obiteljskom pastoralu na razne načine, a

Petar Krešimir ujedno djeluje u Uredu za život i obitelj pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji. Upravo je njihovo dugogodišnje iskustvo te autentični vjernički život bio razlog poziva za dolazak u Punat. Oni su kroz osobno i zajedničko bračno svjedočanstvo te poticajnu prezentaciju govorili o temi „Odgoj za svetost – (ne) moguća misija?“

Istakli su kako nema savršenih obitelji te kako je obitelj mjesto gdje se svi međusobno posvećuju jedni preko drugih i kako je važno da svoje uzore tražimo prvenstveno u Svetoj obitelji i svecima.

Na osobit način su spomenuli svete supružnike Martin iz Francuske (19.st) koji su bili roditelji svete Male Terezije kao jedan konkretan primjer obične obitelji koju je Crkva prepoznala da hodi putem svetosti.

Za kraj su roditeljima postavili nekoliko pitanja: Doživljam li poziv na svetost kao svoj osobni poziv kroz poslanje supruga/roditelja? Je li svetost konačni

cilj mogega života? ... Time su i završili svoj nagovor koji su roditelji pažljivo slušali.

Nakon radionica i predavanja uslijedio je odmor ispunjen slatko-slanim delicijama koje su pripremile i donijele mame. Uz kavu, kolače i razgovor na suncu stanka je proletjela i sljedeća točka je bio *Križni put za očeve i majke* koji je posebno dotaknuo roditelje.

Zadnja točka naše duhovne obnove bile su obiteljske igre na veliku radost djece. Sve obitelji smo podijelili u 5 skupina koje su se međusobno natjecale na 5 postaja. Djeca su se osobito radovala igrajući se sa svojim roditeljima i to vrijeme posvećeno samo njima te njihova radost i osmijeh tako puno znači. To su bili trenuci ispunjeni Bogom, zajedništvom, radošću i molitvom.

Zahvalni smo Bogu za ovu duhovnu obnovu i preporučamo u molitve sve naše obitelji. ♡

s. Marija Dijana

ORATORIJ U PUNATSKOJ ŽUPI

U Župi Presvetog Trojstva u Puntu drugu godinu zaredom održan je oratorij, duhovno-rekreativni program za djecu. Trodnevni susret koji se održavao od 12. do 14. svibnja završen je u nedjelju misnim slavljem i priredbom koja je uslijedila nakon nje.

Da se malo prisjetimo što je to oratorij? Mjesto u kojem se osjećaš kao doma, s dvorištem na kojem možeš susresti prijatelja. Mjesto s kojeg uvijek odeš ohrabrena i ispunjena srca. Mjesto na kojem se možeš pomoliti i učiti dok se igraš i

zabavljaš. To je mjesto koje nam je don Bosco ostavio prije 180 godina i nazvao ga „oratorij“. Don Boscov oratorij je jedna „duhovna kuća“ sagrađena od živih zidova – mladih. Sam don Bosco rekao je da je oratorij najljepše mjesto na svijetu, mjesto kojem posebnost daju djeca, mladi kojima je izvor u odnosu i prijateljstvu s Bogom.

Tako i punatska župa ima svojega župnika don Luku Paljevića koji je s idejnom začetnicom oratorija u našoj župi s. Marijom Dijanom Mlinarić organizirao

ovaj trodnevni događaj. Dodatni vjetar u leđa za organiziranje ovog susreta bila su upravo djeca koja su kroz cijelu proteklu godinu govorila iz srca o prvom oratoriju i nestrpljivo iščekivala ponovni događaj.

Na oratoriju je sudjelovalo oko 80-ero djece koji su bili podijeljeni u četiri skupine odnosno boje (plavu, zelenu, crvenu i narančastu), a svaku boju dijelili smo na juniore (od 1. do 3. razreda) te seniore (od 4. do 7. razreda). Svaki dan je započeo molitvom, nakon čega bi uslijedio skeč koji su izvodili naši mladi animatori (sedmi i osmi razred).

Ovogodišnje geslo oratorija bilo je: „I ti si dar“. Najvažniji cilj je bio prenijeti djeci poruku da su vrijedni sami po sebi. Da su samim time što postoje već neizmjerljivo vrijedni i od Boga ljubljeno bez obzira na svoje obiteljske situacije, okolinu koja im govori suprotno. I samim time što jesu, da su ljubljeno dijete Božje. Teme rada u skupini bile su podijeljene po danima. Tako je tema prvog dana bila: „Darovi, talenti“ (samodarivanjem primamo te kako otkriti i razvijati svo-

je talente). Tema drugog dana bila je „Vrijednost“ – kako se boriti s negativnim utjecajem. Trećeg dana tema je bila „Ljubav/pouzdanje“.

Po završetku rada u skupini svaki dan održavala se „Velika igra“ gdje su se djeca na različite načine zabavljala. Naziv „Velike igre“ prvog dana bila je „Karmelchallenge“. Animatori su za djecu postavili izazov i djeca su ga savladala. Na opće veselje djece, djeca su upravo sama kroz različite zadatke u igrama, kao što su: „Odigrajte tračnice“; „Umotajte tri člana u toaletni papir“; „Plešite jednu minutu s balonom između čela u paru“ i sl. pobijedila animatore te im za gubitak dodijelili kaznu oprtrčavanje dva kruga oko školske dvorane.

Naziv „Velike igre“ drugog dana bio je: „Potraga za blagom (Mali put)“. Potraga je zamišljena u obliku potrage za Malom Terezijom. Svaka skupina na početku igre dobila je kuvertu s papirom u kojem su bila objašnjena pravila i uvod u priču. Cilj igre bio je što prije, točno i bez varanja ispuniti zadatke na nekoliko lokacija kako bi pronašli Malu Tereziju.

Plava skupina bila je najbrža u potrazi, a na samom kraju natjecanja kroz presjek natjecateljskih bodova oba dana zajedno s narančastom skupinom plava skupina dijelila je pobjednički tron.

Nakon pauza za objed djeca su bila podijeljena u radionice: sportsku, frizersku, dramsku, medijsku, kreativnu i kuharsku koju su imala priliku izabrati kod početne registracije. U radionicama su djeca mogla pokazati svu svoju spretnost, maštovitost, kreativnost, ali su se i pripremala za završnu priredbu. „Kuhari“ su sudionike na kraju svakog dana iznenadili okrepom u obliku voćnih raznjica te voćnih čašica i kuglica od suhog voća. Djevojčice iz frizerske radionice odlazile su kućama s divnim frizurama. Polaznici kreativne radionice iznenadile su sve sudionike izradivši i poklonivši svima desetice krunice za dugu uspomenu, te oslikali mozaik Svete Male Terezije koji krasi ulaz župne crkve. Sportaši su sve iznenadili otpjevavši na završnoj priredbi prerađenu hajdučku navijačku pjesmu „Zbog jedne ljubavi“ otpjevavši ju za Isusa prigodnim stihovima, dok je medijska skupina pripremila videopresjek cijelog oratorija.

Oratorij smo svaki dan završavali molitvom. Prvi dan je to bila desetica krunice, drugi dan sv. misa. Treći su se dan sva djeca, animatori i volonteri zajedno s roditeljima, bakama i djedovima te ostalim vjernicima okupili na jutarnjoj sv. misi koju su ujedno i djeca polaznici oratorija animirali. Unatoč kiši koja je blagoslovila kraj ovogodišnjeg oratorija uspjeli smo se počastiti finim slanim

i slatkim delicijama koje su pripremile obitelji djece.

Sveta Terezija iz Lisieuxa, poznatija kao Sveta Mala Terezija svetac je svjedok i zagovornica ovogodišnjeg oratorija. Njezina fotografija i njezine misli bile su postavljene na vidljivo mjesto djeci i mladima.

Zahvalni Bogu na mladim animatorima iz Hercegovine koji su i ove godine nosili ovaj oratorij svojim sebedarjem, mladim animatorima iz naše župe, volonterima, časnim sestrama iz zajednice Karmelićanki BSI i ostalim dobročiniteljima, uz cjelokupnu podršku župnika don Luke Paljevića želimo da se i sljedeće godine organizira oratorij u našoj župi. ❤️

Preuzeto: <https://www.biskupijakrk.hr/oratorij-za-djecu-u-zupi-punat/>

Slavonski Brod

PROSLAVA DVANAESTE GODIŠNJICE OSNUTKA ZKL-A BSI

Zajednica karmelskih laika BSI iz Slavonskog Broda proslavila je 28. siječnja 2023. godine dvanaestu obljetnicu osnutka i djelovanja.

Proslava je započela svečanim misnim slavljem u prostorijama Samostana sestara karmelićanki Božanskog Srca Isusova. Svetu je misu predslavio duhovnik naše zajednice, o. Zlatko Žuvela, OCD, uz koncelebraciju vlč. Luke Ćosića, kapelana Župe Duha Svetoga.

Nakon svete mise uslijedio je prigodni program primanja novih članova, predstavljanja djelovanja naše zajednice u proteklih dvanaest godina te izbor vodstva zajednice. Novi članovi naše zajednice su Andrea Bobanac i Dino Klem te naša zajednica sada broji 97 članova. Naši članovi su iskazali povjerenje dosadašnjem vodstvu zajednice te su članovi vodstva i dalje: Darija Kraft, Branka Nikolić, Tomislav Ćosić, Goran Matanović te voditeljica Ivana Bastijanić.

Zahvalni za brigu za duhovni rast naše zajednice pozvali smo o. Zlatka Žuvelu, vlč. Luku Ćosića kao i s. M. Anitu od Majke Božje da nam upute svoju duhovnu poruku.

Proslavu 12. obljetnice osnutka i djelovanja naše zajednice, našu radost zbog zajedništva u Kristu nastavili smo uz ugodno druženje s dragim nam članovima zajednica karmelskih laika iz

Hrvatskog Leskovca i Strmca koji su nas počastili svojim dolaskom.

Zahvaljujemo našem Gospodinu na proteklim godinama našega zajedničkoga hoda i rasta u Kristu, u našoj divnoj karmelskoj obitelji, riječima blažene Marije Terezije od sv. Josipa:

*„Ja sam Tvoja, Tebi živim,
Tebi umirem.
Tisuću puta sam Ti rekla:
Ti si moje blago. Ti si moje sve!
Predajem se u Tvoje ruke.
Neka bude Tvoja volja.“* ♡

Ivana Bastijanić

U SVETIŠTU GOSPE ŠUMANOVAČKE

Zajednica karmelskih laika BSI iz Slavonskog Broda se 30. svibnja 2023. uputila na hodočašće u svetište Gospe Šumanovačke. U prekrasnom svetištu nas je dočekaio župnik iz Gunje i upravitelj svetišta, vlč. Ivan Živić. Nakon bogate okrepe imali smo čast biti prvi hodočašnici koji su u ovom svetištu, s autorima pjesme, otpjevali pjesmu „Majka Šumanovačka“. Autor teksta je vlč. Ivan Živić, a glazbu je napisao Slavko Nedić.

Uslijedilo je razmatranje o. Mate Miloša, karmelićanina, na temu „Duh Sveti“. Svoje razmatranje započeo je poticanjem na razvijanje kreposti hrabrosti jer „u svijetu imate muku, ali hrabri budite – ja sam pobijedio svijet“ (Iv 16,33). Završne riječi o. Mate bile su ohrabrenje za nastavak hoda vježbanja u krepostima: „Na posao! Jer, ja sam s vama! – riječ je Jahve nad Vojskama! Po obećanju što ga vama dadoh kad izađoste iz Egipta, duh moj posred vas ostaje. Ne bojte se!“ (Hag 2, 4–5)

Vlč. Ivan Živić proveo nas je kroz prošlost, sadašnjost, budućnost i vječnost. „Život je dar. Pozvani smo živjeti punim plućima.“

Za prošlost trebamo biti zahvalni, daje nam životno iskustvo – mudrost.

Sadašnjost – samo „sada“ mi imamo i Bog nam sada želi dati milosti. Ključ je Isus Krist – moja zagledanost, zaljubljenost u Njega. Budućnost – „Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih.“ (Mt 6, 26–29) „Budućnost predajem Božjoj providnosti“ (sv. Augustin).

Vječnost je povezana sa sadašnjošću. Imam vječnu i besmrtnu dušu koju mi je Bog udahnuo još u začecu. Ne mogu ne živjeti vječno, ja sam vječan. Mogu već ovdje i sada živjeti s Bogom svaki dan u vječnoj ljubavi – sakramentalno, jer Isus kaže: „Tko blaguje moje tijelo i pije moju krv, taj ima život vječni.“ Vječnost je sada u ljubavi.

Nakon duhovnih nagovora pristupili smo sakramentu sv. ispovijedi te svetoj misi koju je predslavio o. Mato Miloš. Nahranjeni duhovnom hranom nastavili smo druženje uz ručak te obilazak predivnog svetišta koje ove godine slavi 650 godina postojanja, koje nam je približio nam vlč. Ivan Živić.

Zahvaljujemo Gospodinu koji nas je blagoslovio ovom duhovnom obnovom da spremnije i budnije iščekujemo Njegov dolazak i živimo već sada u vječnoj ljubavi Njegova Presvetoga Srca. ♡

Ivana Bastijanić

Strmec

HODOČAŠĆE U MJESTO NAJVEĆEGA HRVATSKOG BLAGA

Dana 10. lipnja 2023. godine održano je hodočašće ZKL-a Strmec u jedino euharistijsko svetište u Hrvatskoj, Svetište Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu u Varaždinskoj biskupiji.

S. Anita Maleš, organizatorica putovanja, uz s. Anastaziju i s. Antonelu, okupile su članove i simpatizere karmelskih laika BSI Strmec, pod duhovnim vodstvom o. Domagoja Jelače. Ludbreg, mjesto na kojem je euharistija progovorila na čudesan način, gdje je ostavljen znak žive vjere, mjesto najvećega blaga hrvatskoga naroda, mjesto Božje blizine, Kristove prisutnosti u euharistiji.

Polazak je bio ispred samostana Božanskog Srca Isusovog u Strmcu. Razdragani hodočasnici pripremali su svoja srca pjevajući putem marijanske pjesme i moleći Radosna otajstva krunice.

Došavši u Ludbreg ispred župne crkve Presvetog Trojstva, dočekao ih je župnik vlč. Petar Mlakar prigodnim govorom dobrodošlice. Hodočasnicima je približio povijest Ludbrega kao grada i kao svetišta, istaknuvši da je to jedno od najvećih i najstarijih euharistijskih svetišta u Europi u koje vjernici dolaze u velikom broju već šest stoljeća.

Osvrnuo se na Ludbreg kao „centar svijeta“ koji je u povijesti bio rimski grad te je kao takav postao svjetsko trgovačko i prometno sjedište, sjecište puteva.

Župnik je ispričao nesvakidašnji događaj koji se zbio 1411. godine. Svećeniku je za vrijeme bogoslužja, sumnjajući u riječi Pretvorbe „Ovo je tijelo moje...“ i „Ovo je moja krv...“, u kaležu nakon lomljenja hostije na tri dijela potekla prava krv. Zaprepašten, tekućinu je spremio u staklenu posudicu, sakrio te o događaju šutio do kraja života. Tek na samrti javno je priznao što se dogodilo i ampulu predao svojoj subraći svećenicima. Od tog vremena počela su se događati čudesna ozdravljenja na zagovor Presvetoj Krvi.

Župnik Mlakar govorio je i o zavjetu Hrvatskog sabora da će u Ludbregu izgraditi kapelicu u čast Presvetoj Krvi Isusovoj. Zavjet je učinjen 1739. godine u vrijeme dok je u Moslavini oko Volodera sedam mjeseci harala epidemija kuge. Taj zavjet nije ispunjen i vrlo brzo pao je u zaborav. Na neispunjeni zavjet javnost je prvi puta, 200 godina kasnije, podsjetio prečasni Juraj Lahner. Kako se to dogodilo u vrijeme pripreve za proslavu Hrvatske svete godine u povodu 1300 godina kršćanstva u Hrvata, prihvaćena je inicijativa da se zavjet, gradnja kapelice Presvete Krvi Isusove u Ludbregu što prije izvrši. Pritom je iste godine Hrvatski sabor štovanje Presvete Krvi Isusove u Ludbregu nazvao „najvećim blagom hrvatskoga kraljevstva.“

U proljeće 1940. hrvatski metropolit nadbiskup zagrebački, sada bl. Alojzije Stepinac, objavio je poziv hrvatskom narodu da se u Svetoj godini izvrši zavjet Hrvatskog sabora. Potom je poslao okružnicu koja je čitana u svim crkvama i objavljena cijelom hrvatskom narodu te se osobno u ime Nadbiskupije 29. listopada, na blagdan Krista Kralja, 1944. godine i sam zavjetovao da se ispuni dani zavjet.

Godine 1994. kardinal Franjo Kuharić je pred 100.000 okupljenih vjernika blagoslovio novoizgrađenu kapelicu.

Prije početka svete mise pozvao je hodočasnike na ispit savjesti te se kao ispovjednik zaputio u ispovjedaonicu.

Svetu misu predslavio je o. Domagoj Jelača prenijevši termin „centar svijeta“ na euharistijsko slavlje. Nadalje, pozvao je na nastavak puta u vjeri, nadi i ljubavi prema vrhuncu Karmela ostavljanjem puta duhovnih ugoda. Približio je otajstvo euharistije osvijestivši da smo

na tom dugom putu prema vrhuncu potrebni nebeske hrane i da Bog samim sobom hrani naše duše.

Nakon svete mise, troje hodočasnika svečano je primilo škapular te tako ušlo u bratovštinu obitelji BDM od Gore Karmela.

Usljedilo je klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom koje je predvodila s. Antonela, zatim Krunica pobjede i litanije Krvi Kristovoj s pogledom prema relikvijaru Presvete Krvi našega Gospodina. Svaki zaziv rasplamsavao je srca hodočasnika živom vjerom i ljubavlju prema euharistiji, Ludbreg je u tim trenucima postao „centar svemira“.

Po izlasku iz crkve stiže informacija o kvaru autobusa, što ne remeti ozračje hodočašća, već je uslijedila zajednička šetnja do izletišta „Črn-Bel“ na zajednički objed. U trenucima radosnog zajedništva s. Anita Maleš svakom hodočasniku darovala je spomen-karticu s Krunicom pobjede.

Cijeli dan izmjenjivala su se kišna i sunčana razdoblja, ali unatoč tome hodočasnici su ostali vedri i suhi.

Vozač Jurica je za vrijeme ručka napravio autobus te je uslijedila kratka vožnja do zavjetne kapelice Predragocjene Krvi Kristove.

O. Domagoj Jelača predvodio je križni put na otvorenom, a hodočasnici su se izmijenjivali čitajući postaje. Nakon pobožnosti križnoga puta svi su se zajedno uputili u zavjetnu kapelicu na predavanje o. Domagoja Jelače.

O. Domagoj Jelača održao je predavanje ušavši u dubine Božje ljubavi. Uvod u temu je započeo prvom Ivanovom poslanicom a tema je bila zadovoljština, koja je u Karmelu jako naglašena. Govorio je o zadovoljštini u životu Majke Utemeljiteljice te istaknuo važnost uzvratanja ljubavi nadopunjavanjem onim što nedostaje mukama Kristovim.

Uslijedio je završni dio hodočašća u kojem su se hodočasnici vratili u župnu crkvu te u tišini prebirući po svojim prepunim srcima zahvalili na svim primljenim milostima i proteklom danu.

Vrijeme zajedništva nahranjeno Isusovom prisutnošću, na svetom tlu prekrivenom dragocjenom Krvlju našega Gospodina, bilo je kao predokus Neba.

Ispunjena, radosna i zahvalna srca, osnaženi vjerom, nadom i ljubavlju za život svakodnevice uz pratnju anđeoskog glasa s. Antonele i svjedočanstava hodočasnika, došlo je svome kraju ovo milosno putovanje u „Centar svijeta“, mjesto čašćenja najuzvišenijeg događaja Ljubavi. ♡

Helena Prlić

*O, Predragocjena Krvi Kristova,
koja si potekla da cijelom
čovječanstvu pokažeš svoje
neizrecivo milosrđe!*

*Evo nas smjerno pred oltarom
tvojim prostrte.*

*Izlij se na nas u svoj neizmjernejoj
snazi svoje ljubavi.*

*Evo naše glave, naših ruku, naše volje,
pameti,*

*sjećanja, misli, želja i nagnuća,
naših djela,*

naše vanjske i unutarnje osjećajnosti!

*Operi nas od sve kaljave stareži,
izbriši naše grijeha i krivice, ozdravi
što je bolesno,*

*pridigni klonulo, obrati nas i preobrazi
svojom otkupiteljskom snagom da bismo se
sjedinili s tobom sada i u vječnosti.*

*O, neizmjerna Čistoćo, očisti nas,
operi nas,*

*nahrani nas, blagoslovi i spasi nas!
Amen.*

*„Pođimo sve zajedno i požurimo k vrelu
Ljubavi! Pijmo sve i osvježimo se i iznova
oživimo naše duše. Dopustimo da se naša
srca opiju vinom Božanske ljubavi!*

*Neka našesebeljublje nestane u nabujalaj
rijeci Božje ljubavi i neka se hladnoća našega
srca pretvori u veliki žar Božje ljubavi.*

*Tako očišćene i ispunjene Božanskom ljubavlju,
goreći od ove čiste ljubavi, prikažimo se
ponovno kao žrtve paljenice Bogu.“*

Bl. Maria Terezija od sv. Josipa

Zagreb

MARIJANSKA DUHOVNA OBNOVA

Održana je još jedna marijanska duhovna obnova, sunčanog prvog travanjskog dana, ujedno i na prvu subotu u mjesecu, posvećenoj Bezgrešnom Srcu Marijinu. Prijepodne su na programu bile kateheze o marijanskoj duhovnosti u Karmelu i o karmelskom škapularu, koje su održale s. M. Dijana i s. Marina, a potom nakon ručka i odmora, u poslijepodnevnom je dijelu bila marijanska pobožnost u kapelici – razmatrajuća krunica uz karmelske svece i prilika za sv. ispovijed, uslijedila je sv. misa koju je predslavio o. Zlatko Pletikosić, OCD, na kojoj je 24 sudionika primilo karmelski škapular.

Zahvalnost i radost očitovala se na licima svih sudionika, uz molitve da ostanu vjerni u posveti Karmelskoj Gospi, koja ih je uzela pod svoju posebnu zaštitu. Tako je Karmel bogatiji za nove članove. Neka ih prati zagovor naše Nebeske Majke. ♡

s. M. Dijana

DOJMOVI SUDIONIKA:

Draga sestro,

Želim zahvaliti na predivnoj duhovnoj obnovi u subotu. S velikim veseljem nosim svoj škapular. U vašem se samostanu uistinu osjećam kao da sam doma i nadam se da će mi svakodnevne obveze omogućiti češće sudjelovanje u vašim programima i aktivnostima. Ivana

Draga sestro Dijana, hvala za divnu duhovnu obnovu u subotu! Škapular ne skidam ni pod koju cijenu, sve je još puno dojmova, kao da letim, divan mir, želim ići ulicom i ljubiti sve ljude... bilo bi to čudno, zar ne? Puno je toga što bi se moglo opisati, a ne može se izreći riječima... Pozdrav i svako dobro, Sena – Marija ♡

NA PUTEVIMA KARMELA

ONLINE ŠKOLA KARMELSKE DUHOVNOSTI

Prošle jeseni, krajem listopada, započela je još jedna godina *online* škola karmelske duhovnosti (treći put u tri godine), preko aplikacije *Zoom*, a završili smo zadnjeg dana u svibnju. Susreti su se održavali svake srijede od 19 do 21 sat. Za školu se prijavilo šezdesetak sudionika, a do kraja redovitih je ustrajalo njih tridesetak, budući da drugi zbog raznih drugih obaveza i poslova nisu mogli redovito prisustovati. Ostali su se povremeno uključivali po mogućnosti.

Tijekom škole prolazili smo sve osnove karmelske duhovnosti i duhovnog nauka karmelskih svetaca: marijanska duhovnost u Karmelu, duhovnost zadovoljštine Božanskom Srcu Isusovu (prema iskustvu naše bl. Utemeljiteljice), učili smo molitvu na karmelski način, *Lectio Divina*, prošli smo duhovnu poruku i iskustvo naših svetaca: sv. Terezije od Isusa, sv. Ivana od Križa, naše bl. Majke Marije Terezije od sv. Josipa, sv. Male Terezije, sv. Edith Stein i sv. Elizabete od Presv. Trojstva. Uz s. M. Dijanu koja je animirala susrete, uključili su se i vlč. Božidar Mrakovčić i don Anton Šuljič (*Lectio Divina* i opća duhovnost). Sudionici su se povezali kroz duhovna prijateljstva (aktivni su u svojoj *whatsapp* grupi), sudjelovali su kroz cijelu godinu u karitativnim akcijama novčane pomoći za potrebite, postali su aktivniji u svojim župama... Zahvalni smo dragom Bogu i našim svecima na njihovu primjeru kako u duhu Karmela danas živjeti i svjedočiti svoju vjeru. Najbolje o tome napisali su sami sudionici, donosimo dio svjedočenja jedne sudionice:

Draga sestro Dijana,

Prijavila sam se za školu s očekivanjem da će se učiti o svecima, o vjeri i kako biti bolji vjernik općenito. U sva tri područja sam bila vrlo željna znanja tako da sam pripremila bilježnicu i spremila se s velikim uzbuđenjem za školu. Jedna od najupečatljivijih životnih lekcija, koja mi je ostala nakon škole je bila kako pružiti suosjećanje. Naučila sam kako se može biti strpljiva, ljubazna, srdačna, brižna i puna podrške te ohrabriti zabrinute osobe.

Naučila sam i mnogo o marijanskoj pobožnosti tijekom škole. Nisam ranije imala poseban odnos s Marijom, ali slušajući o ljubavi prema njoj i od svetaca, i od ostalih u skupini, rodila se u meni želja da joj se i ja približim. Također, sad kad znam što je to karmelski škapular, razmatram da ga i ja primim.

Kroz duhovnost križa bl. Marije Terezije od sv. Josipa, ove sam se korizme duboko zainteresirala za pobožnost križnoga puta.

Škola mi je pomogla značajno produbiti vjeru kroz učenja o svecima, kao i kroz našu malu zajednicu. Naučila sam nove načine kako se približiti Bogu, kako

Ga bolje čuti, ali i kako biti bolja prema bližnjima. Ohrabrila sam se kao vjernica i postala aktivnija i u svojoj župi.

Na kraju, više mi ponavljači nisu čudni, čak vjerujem da ću i ja biti među ponavljačima, ako bude prilike – jer je ovakvo iskustvo vrijedno ponavljanja.

Bogu hvala na ovoj bogatoj i vrijednoj školi. S puno ljubavi, Tea

PRVIH PET SUBOTA U ČAST BEZGREŠNOM SRCU MARIJINU

Od veljače do lipnja održana je svake prve subote u poslijepodnevnim satima u našoj kapelici na Vrhovcu pobožnost Pet prvih subota. Redovito je sudjelovalo oko 40 vjernika, svih dobi, pretežno mlađih, a bile su i čitave obitelji. Pobožnost smo redovito započinjali razmatranjem krunicom s promišljanjem otajstava prema spisima naših karmelskih svetaca, uz marijanske pjesme, litanije Majci Božjoj i osobnu posvetu Srcu Marijinu. Uz osobne nakane molili smo na opće nakane: za zadovoljštinu za uvrede koje se nanose Bezgrešnom Srcu, za osobno posvećenje, za mir u svijetu, posebno u Ukrajini i obraćenje Rusije, za naše obitelji i domovinu, na svećenička i redovnička zvanja.

Za vrijeme molitve krunice vjernici su imali mogućnost ispovijediti se, a nakon toga uslijedila je sv. misa. Zahvalne smo našoj braći karmelićanima što su se spremno odazvali na naš poziv da predslave mjesečna misna slavlja i ispovijedaju (o. Krešimir Josip, o. Zlatko, o. Nikola), te našim kućnim svećenicima vlč. Božidaru i don Antonu koji su uvijek bili spremni pomoći ispovijedati i predslavili su sv. misu. Zadnja, 5. su-

bota (prva u lipnju), protekla je u vrlo svečanom i lijepom raspoloženju i radosnu ozračju. Svetu misu glazbeno su animirali naši mladi Gospini štovatelji, a nakon sv. mise nastavili smo druženje uz *agape* u veselom zajedništvu sestara i sudionika. Hvala dragom Bogu i našoj nebeskoj Majci na milosti ove pobožnosti, a sudionici su zaželjeli da na jesen ponovno krene pobožnost Pet prvih subota ili Devet prvih petaka. Dao Bog da tako i bude.

s. M. Dijana

PROSLAVA ROĐENDANA

Naša s. M. Veronika proslavila je 25. veljače 2023. godine svoj 70. rođendan. Sestra M. Ozana proslavila je 26. ožujka svoj 80. rođendan. Drage sestre, čestitamo vam dug hod zemaljskim putovima koji su najveći dio vašega života življeni u karmelskom vrtu. Bog vas blagoslovio i Gospa Karmelska štitila svojim plaštem ljubavi i snage u danima koji su pred vama! ♡

NAŠ EMAUS

Ususret Gospodinu koji se objavio učenicima na putu u Emaus uputile su se i sestre naše zajednice, jedne u Karlovac i Svetice, a druge u Međugorje. Sestre su u Karlovcu sudjelovale na sv. misi te su u trenucima osobne molitve izrekle Gospodinu po zagovoru sv. Josipa svoje potrebe i svih koje nose u svojem srcu. Pohod Sveticama pavlinskom samostanu bila je prilika za susret s o. Markom Glogovićem te za obilazak samostana i rekreaciju u prirodi. Nezaobilazna je bila i mala pustinjaska kućica s koje „puca” prekrasan pogled.

Trenutke molitvenog zajedništva s Marijom, Majkom koja nam u Međugorju posebno govori kroz svoje ime *Kraljica mira* imale su sestre koje su se tamo uputile na hodočašće. Na svom su putu posjetile i sestre u Gabela Polju. Obje skupine sestara u trenucima hodočašća susrele su Gospodina koji se za nas „lomi” pod prilikom kruha i vina i koji je s nama do svršetka svijeta u Presvetom oltarskom sakramentu. ♡

RADOST KRŠTENJA I PRVE PRIČESTI

U našoj samostanskoj kapelici 7. svibnja kršteno je troje djece iz dječjega doma. Euharistijsko slavlje i obred krštenja predslavio je vlč. Božidar Mrakovčić. Dobrodošlicu u zajedništvo Crkve po ovom krštenju, radost zajedništva s kumovima, sestrama i djecom iz doma, iskazali smo novokrštenicima u druženju na našem dječjem igralištu. Radost se pronijela i na 13. svibnja 2023. kada je četvero djece primilo prvu svetu pričest. Preporučamo ih u vaše molitve. ♡

IMENDAN NAŠE POGLAVARICE

Euharistijskim slavljem 14. svibnja 2023. godine u 11.00 sati koje je predslavio o. Ivan Pleše, OCD, uz koncelebraciju vlč. Božidara Mrakovčića i don Antona Šuljića proslavili smo središnji dio imendana naše s. M. Matije. Svečanom ručku i rekreaciji pridružile su se i sestre iz naših obližnjih zajednica. Djeca iz dječjega doma uljepšala su ovaj dan svojim dječjim glasovima i glumačkim sposobnostima te prigodnom recitacijom. Zagovoru sv. Matije apostola preporučamo našu s. M. Matiju. ♡

I za kraj fotografije iz naših radno-rekreativnih susreta.

s. M. Lidija

HODOČASNIČKI DAN NAŠIH LAIKA

Zajednica karmelskih laika na Vrhovcu prve subotu u mjesecu svibnju pod vodstvom s. M. Lidije organizirala je hodočašće u svima nam omiljeno svetišće „Ljekarne nebeske“ Majke Božje Remetske, na kojem smo se priključili i mi mladi Karmela Božanskog Srca Isusova s našom dragom s. M. Antonelom.

Okupljanje je započelo u Gospinu vrtu gdje smo se svi srdačno pozdravili i predstavili. U suncem okupanom Gospinu vrtu za početak smo u povodu 150. obljetnice rođenja sv. Male Terezije, svatko posebno, čitali i razmatrali dio njezina života u kojem ju je Gospa čudesno ozdravila svojim osmijehom. To me potaknulo na razmišljanje da mi je Gospa kao Majka blizu i da je spremna uvijek čuti moju molitvu te spremno odgovoriti na nju. Nakon toga smo se uputili do postaja gdje su slikovito prikazane postaje svete krunice i svi zajedno zapjevali „Suncu prosi vsaka roža“ te

izmolili slavna otajstva krunice s razmatranjima sv. Male Terezije. Nakon molitve krunice, pjevajući pjesmu „Marijo, svibnja kraljice“ nastavili smo do kipa Gospe koji se nalazi u središtu vrta, gdje smo izmolili i Lauretanske litanije.

Program se nastavio odlaskom u Duhovni centar sv. Ivana od Križa gdje smo sa studentima Sustavnog studija duhovnosti prisustvovali svetoj misi koju je u kapelici predslavio o. Franjo Podgorelec, predstojnik studija. Sa završetkom svete mise nastavili smo druženje ispred samostana gdje smo se zaslodili i razmijenili mnoštvo misli i doživljaja te se time bolje međusobno upoznali. Zahvalna sam s. M. Lidiji, s. M. Antoneli te svim članovima ZKL-a na lijepom i ugodnom druženju, na lijepom zajedništvu, a naposljetku i dragom Bogu i Nebeskoj Majci Mariji što nas je sve zajedno okupila pod svojim plaštem. ♡

Danijela Kolić

„Više nego ikada shvaćam da najneznatnije događaje našega života vodi Bog.“

sv. Mala Terezija

Mađarska

PRVO EUROPSKO GASTRO NATJECANJE

Od 8. do 12. ožujka 2023. boravili su kod nas u Ujpeštu Vedran Habel i njegova supruga, voditelji udruge UNUO. Oni su organizatori natjecanja u kuhanju za osobe s invaliditetom s ciljem širenja socijalne svijesti. Nakon nekoliko dana pripreme započeli su u subotu 11. ožujka 2023. natječaj. Prikupio se velik broj natjecatelja s pratiteljima kao i zainteresiranih promatrača. Stigao je i veleposlanik Republike Hrvatske u Budimpešti gospodin Mladen Andrić s pratnjom. Naime, gospođa Melinda Adam, tajnica na Veleposlanstvu dogovarala je sve potrebno za taj program. Radost natjecatelja je bila vidljiva, posebno onih koji su imali svoj vlastiti štednjak s drvima na kojem su pekli palačinke. Inače je vozilo udruge prilagođeno da se s obje strane otvaraju vrata s binom za natjecanje gdje je sve opremljeno za kuhanje.

Na vrijeme je sve zgotovljeno: dvije vrste safta, juha od povrća, palačinke, kolačići s pekmezom, meso, rižoto. U jednoj su skupini sudjelovala i naša djeca iz vrtića. Žiri se sastoji od tri osobe i oni trebaju kušati sva jela. Kao kriterij postavljena je urednost, snalaženje u radnom prostoru, serviranje hrane i natjecateljski duh. Uz veliki vjetar i hladnoću koji nije smetao natjecateljima, slijedilo je fotografiranje i dijeljenje diploma. Svi su se sudionici potpisali na otisnutim naljepnicama u obliku srca na automobilu organizatora. To je prvo Europsko gastro natjecanje za osobe sa svim vrstama invaliditeta „Cupid's Spoon“. Planiraju obići 27 glavnih gradova država EU. Po dvoje najuspješnijih natjecatelja iz Mađarske i ostalih država osvajaju nagrade. ♡

s. M. Leticija

DUHOVNA OBNOVA ZA HRVATE U BUDIMPEŠTI

Korizmena duhovna obnova održana je od 24. do 26. ožujka 2023. u Budimpešti u organizaciji Veleposlanstva Republike Hrvatske. Obnovu je predvodio p. Mihovil Filipović. Za dvadesetak sudionika ovaj vikend je uistinu bio obogaćujući. Tema obnove je bila: „Kraljevstvo je Božje među vama“ (Lk 17,21). U petak je bio križni put, klanjanje i prilika za svetu ispovijed. U subotu je bila krunica, predavanje i sv. misa te po želji pape Franje obnova Posvete Bezgrešnom Srcu Marijinu. Također je bilo klanjanje i prilika za svetu ispovijed u crkvi sv. Stjepana

kralja. Za predavanja, pjevanje i zajednički ručak koristili smo hrvatsku osnovnu školu. U nedjelju smo, nakon svete krunice i nekoliko otpjevanih pjesama koje su animirali Dragutin Hrastić, Cico i Lovro (kako su se predstavili) u crkvi sv. Stjepana završili obnovu. Kraljevstvo Božje je među nama. Isus reče: „I evo, **ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta**“ (Mt 28, 20). Zahvalni smo Veleposlanstvu Republike Hrvatske, gospođi Melindi koja je sve organizirala, kao i patru Mihovilu koji je na nas prenosio svoje iskustvo Kraljevstva Božjeg što je sam Isus Krust, kako u riječi, tako i u euharistiji. Gospođa Melinda poslala nam je e-poštom pismo:

„Hvala Gospodinu koji nas je pozvao da se na taj način što bolje pripremimo na blagdan Uskrsa, hvala pateru Mihovilu i njegovim pomagačima koji su nam pružili duhovnu hranu, usmjerili naš pogled prema glavnom cilju našeg života: zajedništvu u Kristovoj ljubavi”. ♡

s. M. Leticija

„Ne prestajem činiti čine vjere.“

sv. Mala Terezija

crtež: s. M. Suzana Terezija od žedajućeg Srca Isusova

„Više nego ikada shvaćam da najneznatnije događaje našega života vodi Bog.“

sv. Mala Terezija

crtež: Lucija Vrdoljak, postulantica

NAŠE POKOJNE SESTRE

S. M. NIKOLINA OD SV. JOSIPA

Danica Juranić

Rođena:	24.10.1943. Bašćanska Draga
Ulazak:	22.08.1963. Zagreb
Oblačenje:	02.07.1964. Zagreb
Prvi zavjeti:	02.07.1966. Zagreb
Doživotni zavjeti:	02.07.1971. Zagreb
Preminula:	27.10.2022. Zagreb

Sestra M. Nikolina od sv. Josipa – Danica Juranić rođena je 24. listopada 1943. u Bašćanskoj Dragi na otoku Krku od majke Ane i oca Ivana. Roditelji su joj bili vrlo pobožni. Prvi vjerski odgoj, kao i pravu istinsku ljubav dobila je u krugu svoje obitelji. Roditelji su imali troje djece od kojih je sin umro nekoliko dana nakon poroda. Ostale su dvije djevojčice koje su bile povezane vrlo jakim obiteljskim i duhovnim vezama. Sestra Nikolina često je pričala o svojoj „Tomici“ koja se kasnije udala u Trst u Italiju. S njom se često dopisivala, međusobno su se posjećivale i zajednički provodile praznike.

Svoje djetinjstvo živi vrlo sretno, osobito se veselila duhovnim sadržajima. Vjeronauk pohađa u prvom razredu osnovne škole i te iste godine prima prvu pričest koja u njoj ostavlja snažan dojam Kristove prisutnosti. Dvije godine kasnije, u trećem razredu osnovne škole, pristupa sakramentu potvrde. Posebno joj je ostalo upisano u dušu snažno sjećanje da je baš ona između svih izabrana da pozdravi biskupa i da mu preda cvijeće. Kroz taj izbor osjetila je na neki način poseban zahvat Božji u svojoj duši. Ljubav koju je dobivala od Boga i ljudi duboko se taložila u njezinu biću i ona ju je htjela realizirati, darovati. Na kraju osmog razreda razmišlja da postane bolničarka kako bi služila Kristu u onima koji su slabi, bolesni i nemoćni.

Htjela je svoj san ostvariti kod sestara svetog Križa jer je tamo imala tetu Kolombijeru (maminu sestru), ali Bog je za nju imao druge planove. Teta joj je javila da kod nje ne može biti nikako primljena, ali ako želi, da može doći k sestrama Karmelićankama BSI u dom s djecom do 16. godine, a onda može poći u školu. Početak je bio vrlo težak, osobito rastanak od mame, ali i od bake koju je jako voljela jer joj je baka posvećivala osobitu pažnju, ljubav i brigu. S. M. Nikolina je za nju voljela reći: „Ona je bila moj odgojitelj“. Nakon prvih teških po-

četaka i privikavanja na nove ljude, novi mentalitet, novu okolinu, samostansku disciplinu vrlo brzo se snalazi i sve joj najednom postaje lijepo, radosno i izazovno. U duši osjeća neizrecivu sreću i u Karmelu otkriva svoje pravo redovničko zvanje. Završava dvogodišnju školu za dječju njegovateljicu i moli za primitak u kandidaturu.

Svoju odluku da postane redovnica povjerava roditeljima kojima je bilo jako teško, ali joj nisu osporavali izbor. 22. kolovoza 1963. god. ulazi u kandidaturu, a za Božić iste godine u postulat. 2. srpnja 1964. ulazi u novicijat, a dvije godine kasnije polaže prve zavjete. Njezina prva dužnost nakon novicijata bila je rad s domskom djecom jasljičke dobi na Vrhovcu, i to u neprekinutom nizu od 10 godina. Bila je vrlo točna, savjesna i pedantna. To isto je tražila i od drugih. Osobito je pazila na čistoću, točnost i odgovornost. Nakon Zagreba premještena je u Hrvatski Leskovac gdje također radi kod domske djece s velikom brigom i zauzetošću. Osobito se brinula da djeca imaju zdravu, ispravnu i dostatnu prehranu. Nastojala je svojom pojavom, osmijehom i radošću unijeti majčinsku toplinu u duše djece koja su joj bila povjereni.

Nakon Hrvatskog Leskovca, 1981. godine imenovana je poglavaricom te odlazi u Split gdje ostaje tri godine. Potom godinu dana radi u dječjem vrtiću u zajednici u Strmcu. Iz Strmca odlazi u zajednicu u Puntu gdje također radi s djecom u jaslicama i u nekoliko mandata preuzima službu poglavarice u zajednici. Kroz cijeli njezin život glavna

briga i preokupacija su joj bila djeca. Tu se ona osjećala „kod kuće“, mogla je ostvarivati svoje zvanje djevičanskog majčinstva. Zadnji njezin premještaj je zajednica u Zagrebu 2012. godine gdje radi na porti i u blagovaonici. Voljela je biti neprimjetna i služiti drugima. Prihvaćala je bolest, nemoć, krevet. Trudila se maksimalno biti vjerna u svemu. S. M. Nikolina predala je svoj duh u Očev zagrljaj 27. studenog 2022. okružena sestrama iz zajednice koje su uz njezin bolesnički krevet u tom trenutku molile večernju molitvu.

Naš kućni svećenik vlč. Anton Šuljić na posljednjem ispraćaju je, kroz nekoliko rečenica, vrlo snažno i dojmljivo prikazao njezin život. Naglasio je da je ona znala da je slava Očeva u tome da se bude malenim i da se to, što je skriveno onima koji u ovome svijetu žele biti veliki, dobiva poniznošću, malenošću, ustrajnom dobrotom i služenjem. Na taj se način Bog očituje takvim dušama. To skriveno blago mnogima, otkriveno je onima koji se daju u školu Gospodina Isusa. Živeći svoju redovničku posvetu, ona je svoj život posvetila, ne samo svojoj zajednici, posvetila se Crkvi, ljudima, djeci koju je na osobit način voljela, svojoj obitelji i svome otoku iz kojega vuče obiteljske korijene. Isus nas u evanđelju poziva da dođemo k njemu svi mi koji smo umorni i opterećeni. Naša s. M. Nikolina je k njemu dolazila sa svim svojim opterećenostima. Nikada se nije tužila, nikada u glasu nije prenosila dramatiku koja bi se prepoznala kao težina. Ona je ustrajno, noseći svoje breme, svoj jaram, slijedila svojega Gospodina.

U ovom trenutku, dok se od nje opraštamo, smijemo biti Bogu zahvalni za njezinu malenost, za njezino služenje, za njezin jaram koji je nosila i konačno za njezinu mudrost koja je zapravo mudrost evanđeoske istine. Ispratimo našu sestru u onom ozračju u kojem je ona živjela, a to je ozračje nade u vječni Život. Nakon sprovednih obreda okupile smo se mi, sestre, i rodbina na svetu euharistiju u samostanskoj kapelici u Zagrebu da još jednom zahvalimo Gospodinu za njezin život i žrtveno-sebedarno služenje svima, osobito djeci.

Neka joj Gospodin, kojemu se predala i posvetila te u čijoj je prisutnosti nastojala živjeti čitav život kroz malenost i jednostavnost, bude vječna nagrada u nebeskom Kraljevstvu ljubavi i mira.

Zahvaljujemo sestri M. Andreji na ovom izvješću te vas molimo da molite krunicu i slavite svetu misu za našu dragu pokojnu s. M. Nikolinu.

Ujedinjena u ljubavi Božanskog Srca Isusova i u molitvi za sve naše pokojne sestre,

Vaša

Majka Karla Marija od Kršna

S. M. MATILDA OD PRESVETOG SAKRAMENTA Božica Pehar

Rođena: 07.11.1938. Stubica/BiH
Ulazak: 26.04.1961. Zagreb
Oblačenje: 02.07.1963. Zagreb
Prvi zavjeti: 02.07.1965. Zagreb
Doživotni zavjeti: 08.12.1970. Zagreb
Preminula: 11.12.2022. Zagreb

Sestra M. Matilda od Presvetog Sakramenta – Božica Pehar rođena je 7. studenog 1938. u malenom hercegovačkom mjestu Stubica nedaleko od grada Ljubuškog – Župa Srca Isusova, Studenci. Vrijeme u kojem je živjela je vrijeme Drugoga svjetskog rata, vrijeme tjeskobe, zbunjenosti i brige oko preživljavanja.

Sestra potječe iz brojne obitelji. Bila je najstarija od braće i sestara. Osim nje roditelji su imali još četvero djece, dva sina i dvije kćeri. Otac odlazi u rat iz ko-

jega se nije vratio. Poginuo je kod Novske prilikom napada partizana na vlak kao pripadnik hrvatskog domobranstva. Majka se brinula za cijelu obitelj. Noseći svoje peto dijete saznaje za muževu smrt i to joj je bio težak udarac. Pitala se kako u tom tvrdom hercegovačkom kršu prehraniti obitelj. Nije oklijevala, muževno se dala na posao uzgajanja duhana zajedno s djecom koja su joj mogla pomagati. Uzgajanje duhana bio je vrlo težak i mukotrpan posao, a ujedno na otkupu premalo plaćen. Dobivali su toliko da su

od prihoda za duhan mogli plaćati porez državi, a za njih nije ništa ostalo.

Tada je Božica (s. M. Matilda) imala samo sedam godina. Ona je majci bila velika pomoć u svemu. Iako mlada po godinama, prerano je odrasla i pokazivala veliku brigu te odgovornost ne samo kod posla s majkom, već je njezino ponašanje, susretljiva nježnost prema braći i sestrama budila kod njih ljubav i veliko poštovanje. Budući da je majka bila prezauzeta poslom, braća i sestre su u njoj prepoznala pravu „majku“, prijateljicu i zaštitnicu. Ona ih je usmjeravala, ispravljala i vodila u istini. Snagu i odvažnost za životne poteškoće koje su kroz život prolazili pronalazili su u vjeri i molitvi.

Božica je uvijek pronalazila vremena da nešto lijepo pročita, a literaturu je posuđivala od župnika. Pomalo je u njoj raslo i razvijalo se sjeme duhovnog zvanja. Poticaj za odlazak u samostan dobila je u svojim dvadesetim godinama kada su u njezinoj Župi Srca Isusova u Studencima oci isusovci imali pučke misije. P. Zvonko Majić ostavio je na nju tako snažan dojam u smislu pripadnosti samo jednome Kralju – Isusu Kristu. Htjela je biti potpuno njegova. Čvrsto se odlučuje na odlazak. Majci je ta odluka bila vrlo bolna, ali se nije htjela suprotstaviti Božjem pozivu. Nije ju zaustavljala jer je znala da je izabrala Božji put. Rastanak je bio vrlo emotivan i težak, osobito za braću i sestru jer im na neki način odlazi „majka“. Iako je otišla u samostan, ostala je uvijek povezana s obitelji čvrstim vezama. Oni su je pozivali na slavlja svih obiteljskih svečanosti: vjenčanja, krštenja, prve pričesti, imendane, rođendane.

Htjeli su joj uzvratiti za svu dobrotu i ljubav.

Ušla je u samostan u Zagrebu na Vrhovcu 1960. godine. Nakon polaganja zavjeta većinu svojega života provodi u kuhinji u raznim kućama: Zagreb, Purnat, Belica, Strmec. Završila je kuharski tečaj koji ju je osposobio da još više razvije način kuhanja. Sve što je radila osjetilo se da je napravljeno s ljubavlju. Pazila je da jelo bude dostatno, ukusno, lijepo servirano i toplo. Osobito je bila vješta u pravljenju kolača. Pronalazila je načina kako druge razveseliti. Odlikovala se prirodnom bistrinom i mudrošću, a uz to je imala smisla i za humor. Bila je vrlo ugodna u razgovoru i posjedovala je mnoge informacije do kojih je došla čitajući literaturu. Posebno se zanimala za povijest i duhovnost.

Završila je također Katehetski institut i bila osposobljena za poučavanje vjeronauka. Imala je dijabetes koji joj je uzrokovao mnoge probleme. Kada je počela jače pobolijevati, premještena je u Zagreb gdje je nastavila služiti i pomagati sestrama gdje i kada je mogla. Bila je jedno vrijeme u blagovaonici. Zadnjih nekoliko godina postala je nepokretna te je bila vezana uz krevet. Svoju bolest je nosila s vedrom strpljivošću i zahvalnošću za svaku uslugu. Mirno je prešla u zagrljaj Gospodinu u Zagrebu 11. prosinca u 84. godini života, okružena zajednicom sestara koje su u tom trenutku pokraj nje molile krunicu Božanskog milosrđa.

Na posljednjem ispraćaju i misi zadušnici u samostanskoj kapelici u Zagrebu okupio se veliki broj njezine rodbine

i sestara iz više naših zajednica koji su joj na taj način iskazali zahvalnost što je za svojega života bila *dobri duh* među nama.

Neka je Utjelovljeni Gospodin, koji joj se u otajstvu Euharistije davao u Kruhu života i hranio je svojim Tijelom i svojom prisutnošću, primi na svoju vječnu gozbu u nebeskom kraljevstvu.

Zahvaljujemo sestri M. Andreji na ovom izvješću, te vas molimo da molite krunicu i slavite svetu misu za našu dragu pokojnu s. M. Matildu.

Ujedinjena u ljubavi Božanskog Srca Isusova i u molitvi za sve naše pokojne sestre,

Vaša

Majka Karla Marija od Kršća

NAŠE POKOJNE S. M. KSAVERIJA I S. M. JULIJANA

Gospodin je svoj poziv za život u vječnosti uputio našoj s. M. Ksaveriji u petak 28. travnja 2023. godine a s. M. Julijani u subotu 3. lipnja 2023. godine. U trenutku prelaska u vječnost uz obje sestre bile su prisutne sestre vrhovečke zajednice molitvom prateći prelazak u vječnost naše s. M. Ksaverije i s. M. Julijane.

Svetu misu zadušnicu i sprovod naših sestara vodio je 2. svibnja i 8. lipnja don Anton Šuljić na groblju u Lučkom. Bili

su prisutni vlč. Ante Zovko, župnik iz Mrkoplja, don Nedjeljko Krešić, sestre iz naših zajednica, sestra, nećaci i nećakinje naših pokojnih sestara.

Našim pokojnim sestrama s. M. Ksaveriji i s. M. Julijani molimo radost života u vječnosti te puninu ljepote života sa Zaručnikom kojem su posvetile cijeli svoj život na zemlji po služenju onima kojima su u svojoj redovničkoj zajednici bile poslone. ❤️

s. M. Lidija

POKOJNA MILKA IVKOVIĆ

Majku naše s. M. Leonarde pozvao je Gospodin u vječnost 30. svibnja 2023. u 89. godini njezina života. Rođena je u vjerskoj obitelji i cijelog života bila je duboko povezana s Bogom. U svim je prilikama svoje kršćansko uvjerenje i obiteljske vrednote prenosila na svoje potomstvo. Uz svoju pobožnost, živjela je skromno i požrtvorno izgarajući za svoju obitelj i župnu zajednicu.

Ispraćaj drage pokojnice vodio je župnik vlč. Darko Kelemenčić, uz prisustvo vlč. Mije Horvata, vlč. Mladena Sinkovića te brojnu obitelj, rodbinu i prijatelje. Župnik je istaknuo njezin gorljivi

sakramentalni život tijekom kojeg je gajila duboku pobožnost prema Srcu Isusovom i Gospi Karmelskoj.

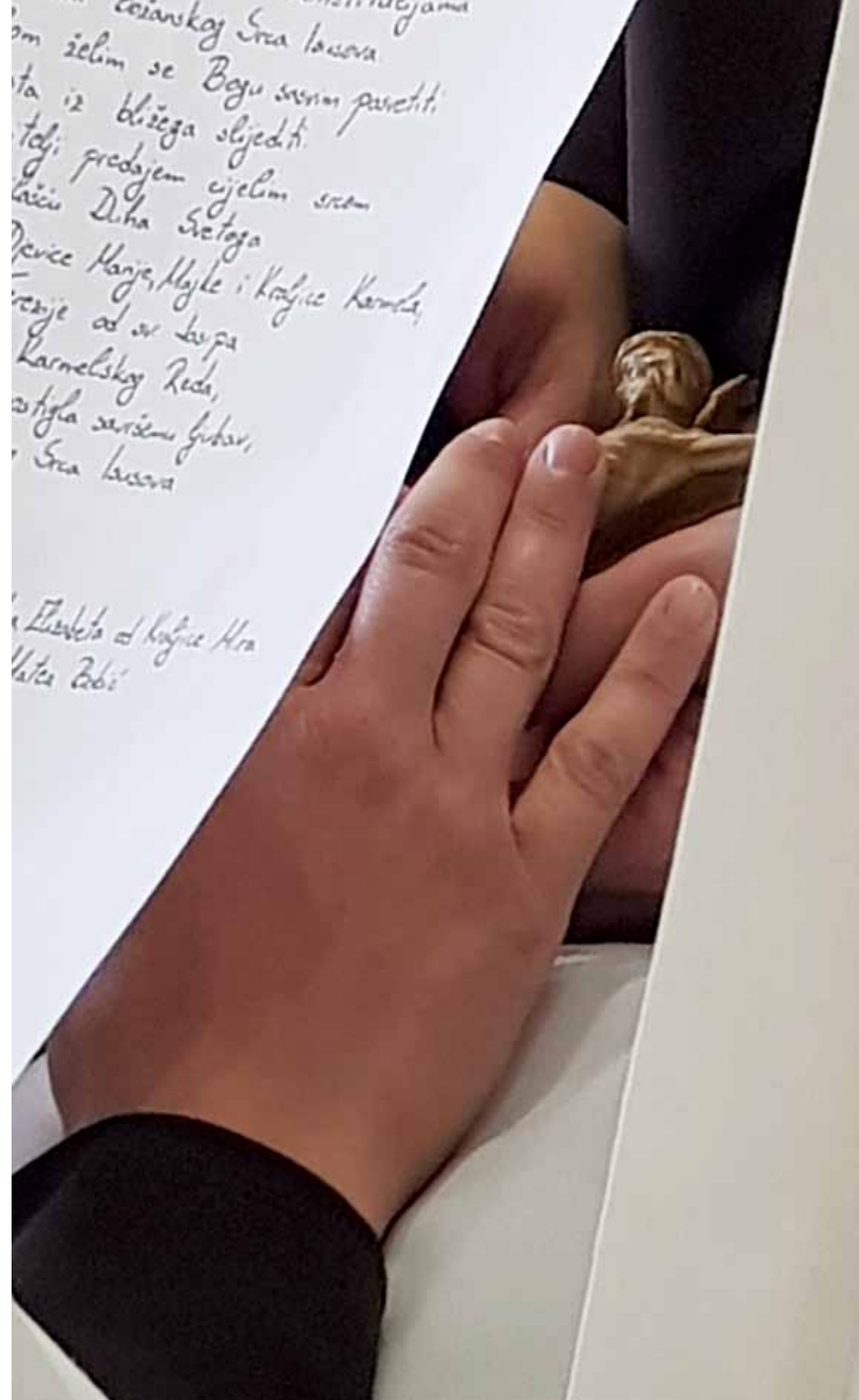
Ovim putem zahvaljujemo sestrama karmelićankama BSI za njihovo brojno prisustvo na ispraćaju i za molitve. Posebnu zahvalnost želim iskazati mojoj zagrebačkoj zajednici i s. M. Matiji koja mi je omogućila češće posjete i poticala me da budem uz svoju bolesnu majku. U nadi uskrsne proslave i preobražajnog zajedništva, oslonjeni na Kristove riječi „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će” (Iv 11, 25) ostajemo s njom povezani. ♡

s. M. Leonarda i obitelj

„Moći trpjeti za Boga,
to je jedina radost
koja je na Nebu
uskraćena.“

bl. Marija Terezija
od sv. Josipa

„Uvijek Boga hvalite i slavite.“

bl. Marija Terezija od sv. Josipa

